

Fremsat den 10. april 2019 af Skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om ændring af chokoladeafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, lov om afgift af konsum-is, momsloven og registreringsafgiftsloven¹⁾²⁾

(Godtgørelse af punktafgifter til visse organisationer m.v., ændring vedr. konsignationslagre, kædehandel og bekæmpelse af momssvig ved EU-handel og ændringer vedr. import og eksport af brugte køretøjer)

§ 1

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 3. juli 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1686 af 26. december 2017 og § 5 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 17 indsættes i *kapitel 1*:

»*Afgiftsgodtgørelse til visse organisationer m.v.*

§ 18. Organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort chokolade- og sukkervareafgift, som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til det humanitære formål, og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne.

Stk. 2. Godtgørelsen for varer omhandlet i stk. 1 opgøres efter reglerne i § 2.

Stk. 3. Godtgørelsesperioden er kalenderåret, og ansøgningen om godtgørelse skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

Stk. 4. Ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen m.v. har et cvr-nummer. Godtgørelsen udbetales på ansøgerens NemKonto.

Stk. 5. Organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og told- og skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Der skal indsendes regnskabsoplysninger sammen med ansøgningen om godtgørelse.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen. Organisationerne m.v. skal efter anmodning udlevere eller indsende regnskabsmateriale, som ikke er medsendt ansøgningen, til told- og skatteforvaltningen. Kontrolbestemmelserne i §§ 23 og 24 finder anvendelse ved denne kontrol.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af regnskabet nævnt i stk. 5, 1. pkt., og de oplysninger, der i henhold til stk. 5, 3. pkt., skal indsendes sammen med ansøgningen.«

§ 2

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, som ændret ved § 5 i lov nr. 1431 af 5. december 2018 og § 8 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 11 indsættes i *afsnit VII*:

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

²⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3.

»§ 11 a. Organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort afgift af kaffe og kaffeekstrakter m.v., som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til det humanitære formål, og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne.

Stk. 2. Godtgørelsen for varer omhandlet i stk. 1 opgøres efter reglerne i § 11.

Stk. 3. Godtgørelsesperioden er kalenderåret, og ansøgningen om godtgørelse skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

Stk. 4. Ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen m.v. har et cvr-nummer. Godtgørelsen udbetales på ansøgerens NemKonto.

Stk. 5. Organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og told- og skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Der skal indsendes regnskabsoplysninger sammen med ansøgningen om godtgørelse.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen. Organisationerne m.v. skal efter anmodning udlevere eller indsende regnskabsmateriale, som ikke er medsendt ansøgningen, til told- og skatteforvaltningen. Kontrolbestemmelserne i § 17 finder anvendelse ved denne kontrol.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af regnskabet nævnt i stk. 5, 1. pkt., og de oplysninger, der i henhold til stk. 5, 3. pkt., skal indsendes sammen med ansøgningen.«

§ 3

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 127 af 22. februar 2018, som ændret ved § 6 i lov nr. 1431 af 5. december 2018 og § 9 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort afgift af konsum-is, som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til det humanitære formål, og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne.

Stk. 2. Godtgørelsen for varer omhandlet i stk. 1 opgøres efter reglerne i § 1.

Stk. 3. Godtgørelsesperioden er kalenderåret, og ansøgningen skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

Stk. 4. Ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisatio-

nen m.v. har et cvr-nummer. Godtgørelsen udbetales på ansøgerens NemKonto.

Stk. 5. Organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og told- og skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Der skal indsendes regnskabsoplysninger sammen med ansøgningen om godtgørelse.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen. Organisationerne m.v. skal efter anmodning udlevere eller indsende regnskabsmateriale, som ikke er medsendt ansøgningen, til told- og skatteforvaltningen. Kontrolbestemmelserne i § 7 finder anvendelse ved denne kontrol.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af regnskabet nævnt i stk. 5, 1. pkt., og de oplysninger, der i henhold til stk. 5, 3. pkt., skal indsendes sammen med ansøgningen.«

§ 4

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1726 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnote 1* til lovens titel ændres »L 177, side 9, og« til: »L 177, side 9,« og efter »L 348, side 7« indsættes: », Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-tidende 2018, nr. L 162, side 1, og Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3«.

2. I § 10, *stk. 1*, ændres »i overensstemmelse med EU's regler herom« til: », jf. dog stk. 2 og 3, og § 10 a«.

3. I § 10 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* En forsendelse eller transport af en vare til brug for en af følgende transaktioner anses ikke for at være en overførsel til et andet EU-land:

- 1) Levering af en vare foretaget af en afgiftspligtig person i et andet EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes som fjernsalg, jf. § 14, stk. 1, nr. 2, 3. pkt.
- 2) Levering af en vare, der skal installeres eller monteres af leverandøren eller for dennes regning, foretaget af leverandøren af varen i det andet EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, jf. § 14, stk. 1, nr. 2 og 3.
- 3) Levering af en vare foretaget af en afgiftspligtig person om bord på skibe, fly eller tog under en personbefordring, når leveringsstedet fastlægges efter § 14, stk. 1, nr. 4, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.
- 4) Levering af gas gennem et naturgassystem beliggende på EU's område eller ethvert net, der er forbundet med

et sådant system, og levering af elektricitet eller levering af varme eller kulde gennem varme- eller kulde-net, når leveringsstedet fastlægges efter § 14, stk. 1, nr. 5 og 6, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

- 5) Levering af en vare, som er fritaget for afgift efter § 34, stk. 1, nr. 1-3, 5, 7-10, 12, 14 eller 15.
- 6) Levering af varer i tilfælde, hvor aftager er berettiget til godtgørelse efter § 45, stk. 12.
- 7) Levering af en ydelse, der præsteres for en afgiftspligtig person og består i værdiansættelse af eller arbejde på en vare, som rent faktisk udføres i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af varen afsluttes, forudsat at varen efter værdiansættelsen eller forarbejdningen returneres til denne afgiftspligtige person i det EU-land, hvorfra varen oprindeligt blev afsendt eller transporteret.
- 8) Midlertidig anvendelse af en vare i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, med henblik på levering af ydelser, der præsteres af en afgiftspligtig person, som er etableret i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af varen påbegyndes.
- 9) Midlertidig anvendelse af en vare i en periode på højst 24 måneder i et andet EU-land, hvis indførsel af samme vare fra et tredjeland med henblik på midlertidig anvendelse ville være omfattet af ordningen vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel.

Stk. 3. Når en af de betingelser, som skal være opfyldt, for at bestemmelserne i stk. 2 kan finde anvendelse, ikke længere er opfyldt, anses varen for at være overført til et andet EU-land. Overførslen finder i så fald sted på det tidspunkt, hvor denne betingelse ophører med at være opfyldt.«

4. Efter § 10 indsættes før overskriften før § 11:

»§ 10 a. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed her i landet til et andet EU-land i henhold til en konsignationsaftale sidestilles uanset § 10 ikke med levering af varer mod vederlag. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra et andet EU-land her til landet i henhold til en konsignationsaftale sidestilles uanset § 11, stk. 3, ikke med erhvervelse mod vederlag.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1 anses en konsignationsaftale for at foreligge, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Varerne forsendes eller transporteres af en afgiftspligtig person eller af en tredjemand for dennes regning til et andet EU-land med henblik på levering på et senere tidspunkt og efter deres ankomst til en anden afgiftspligtig person, som har ret til at overtage ejerskabet til disse varer i henhold til en gældende aftale mellem de to afgiftspligtige personer.
- 2) Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, har ikke etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed og har heller ikke et fast forretningssted i det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres.
- 3) Den afgiftspligtige person, til hvem varerne er beregnet til levering, er momsregistreret i det EU-land, hvortil

varerne forsendes eller transporteres, og både dennes identitet og det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af dette EU-land, er kendt af den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes.

- 4) Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, skal registrere overførslen af varerne i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande. Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, angiver identiteten af den afgiftspligtige person, der erhverver varerne, og det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres, i den liste, som skal indsendes efter § 54, stk. 2, og bestemmelser fastsat i henhold til § 54, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 3. Når betingelserne i stk. 2 er opfyldt, finder følgende regler anvendelse på tidspunktet for overdragelsen af varerne til den afgiftspligtige person, til hvem varerne var beregnet til levering, forudsat at overdragelsen finder sted inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4:

- 1) Er varen forsendt eller transporteret her fra landet, anses der at være foretaget en levering af varer i overensstemmelse med § 34, stk. 1, nr. 1, af den afgiftspligtige person, der forsendte eller transporterede varerne eller på sine vegne lod en tredjemand forsende eller transportere varerne.
- 2) Er varen forsendt eller transporteret her til landet, anses der at være foretaget en erhvervelse af varer efter § 11, stk. 2, af den afgiftspligtige person, til hvem varerne leveres.

Stk. 4. Er varerne ikke leveret til den afgiftspligtige person, til hvem de er beregnet, jf. stk. 2, nr. 3, og stk. 6, inden for 12 måneder efter varernes ankomst i det EU-land, hvortil de blev forsendt eller transporteret, og ingen af omstændighederne i stk. 7 har fundet sted, anses overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, for at finde sted dagen efter udløbet af perioden på 12 måneder.

Stk. 5. Overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, anses ikke at finde sted, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Retten til at råde over varerne er ikke overdraget, og de pågældende varer returneres til det EU-land, hvorfra de er forsendt eller transporteret, inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, og
- 2) den afgiftspligtige person, som har forsendt eller transporteret varerne, registrerer, at de er returneret, i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 6. Erstattes den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 3, inden for den frist, som er omhandlet i stk. 4, med en anden afgiftspligtig person, anses overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, ikke for at finde sted på tidspunktet for erstatningen, forudsat at:

- 1) Alle andre gældende betingelser i stk. 2 er opfyldt, og
- 2) den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 2, registrerer erstatningen i det register, der skal føres

efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 7. Ophører en af de betingelser, der er fastsat i stk. 2 og 6, med at være opfyldt inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, anses overførsel af varer i henhold til § 10 eller § 11, stk. 3, at finde sted på det tidspunkt, hvor den relevante betingelse ikke længere er opfyldt. Er varerne leveret til en anden person end den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 3, eller i stk. 6, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt umiddelbart inden en sådan levering. Forsendes eller transporteres varerne til et andet land end det EU-land, hvorfra de oprindeligt blev flyttet, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt, umiddelbart inden en sådan forsendelse eller transport begynder. I tilfælde af ødelæggelse, tab eller tyveri af varerne anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt den dag, hvor varerne faktisk blev fjernet eller ødelagt, eller, hvis det er umuligt at fastslå en sådan dag, den dag, hvor det blev konstateret, at varerne var ødelagt eller manglede.«

5. Efter § 14 indsættes før overskriften før § 15:

»§ 14 a. Når samme varer leveres successivt, og disse varer sendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land direkte fra den første leverandør til den sidste kunde i kæden, henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen til mellemhandleren.

Stk. 2. Uanset stk. 1 henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen af varen foretaget af mellemhandleren, hvis mellemhandleren har meddelt leverandøren det momsregistreringsnummer, som vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvorfra varerne sendes eller transporteres.

Stk. 3. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 forstås ved "mellemhandler" enhver leverandør i kæden, bortset fra den første leverandør, som enten selv sender eller transporterer varerne eller på sine vegne lader en tredjemand forsende eller transportere varerne.«

6. I § 34, stk. 1, nr. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Det er en betingelse for fritagelse, at den registrerede erhverver har angivet sit momsregistreringsnummer til leverandøren.«

7. I § 34 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Fritagelsen i stk. 1, nr. 1, finder ikke anvendelse, hvis leverandøren ikke har overholdt den forpligtelse, der er fastsat i § 54, stk. 1, og bestemmelser fastsat i henhold til § 54, stk. 1, til at indsende lister, eller hvis den indsendte liste ikke indeholder de korrekte oplysninger om leveringen,

medmindre leverandøren behørigt kan begrunde undladelsen over for told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

8. I § 34, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

9. I § 54 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Registrerede virksomheder, der til andre EU-lande sender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal indsende lister over sådanne forsendelser og transporter til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

10. Efter § 55 indsættes i *kapitel 13*:

»§ 55 a. Enhver afgiftspligtig person, der sender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register, som gør det muligt for told- og skatteforvaltningen at kontrollere den korrekte anvendelse af § 10 a. Enhver afgiftspligtig person, til hvem der leveres varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register over disse varer.«

§ 5

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 177 af 25. februar 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 4, ophæves.

2. § 7 b, stk. 7, ophæves.

3. I § 7 c, stk. 2, 3. pkt., ændres »3 uger« til: »9 uger«.

4. I § 7 c, stk. 2, 6. pkt., ændres »3 måneder« til: »6 måneder«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 4 træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 3. §§ 1-3 har virkning for varer indkøbt eller modtaget vederlagsfrit af godtgørelsesberettigede organisationer m.v. fra og med den 1. juli 2019.

Stk. 4. § 5, nr. 1, finder ikke anvendelse for køretøjer, der er anmeldt til registrering før den 1. juli 2019, og § 5, nr. 2-4, finder ikke anvendelse for anmodninger om eksportgodtgørelse, der er indgivet før den 1. juli 2019.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets hovedpunkter*
 - 2.1. *Godtgørelse af nogle punktafgifter til visse organisationer m.v.*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Lovforslaget*
 - 2.2. *Konsignationslagre*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Lovforslaget*
 - 2.3. *Kædehandel*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Lovforslaget*
 - 2.4. *Bekæmpelse af momssvig*
 - 2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.4.2. *Lovforslaget*
 - 2.5. *Overførsel af varer til andre EU-lande – undtagelsesbestemmelser*
 - 2.5.1. *Gældende ret*
 - 2.5.2. *Lovforslaget*
 - 2.6. *Ophævelse af regel om nedsættelse af registreringsafgift ved første registrering af brugte biler og motorcykler i Danmark*
 - 2.6.1. *Gældende ret*
 - 2.6.2. *Lovforslaget*
 - 2.7. *Udbetaling af godtgørelse ved eksport af brugte køretøjer*
 - 2.7.1. *Gældende ret*
 - 2.7.2. *Lovforslaget*
3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
6. *Miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Lovforslaget indeholder flere delelementer, som virker uafhængigt af hinanden, men som alle medvirker til rimelige regler på afgiftsområdet. Lovforslagets formål er således at gennemføre lempelser, forenklinger og præciseringer af reglerne på punktafgifts- og momsområdet, der vil øge incitamentet til at støtte humanitært hjælpearbejde, lette handlen med varer i EU og gøre det vanskeligere at begå momssvig. Herudover har lovforslaget til formål at gennemføre dele af *Aftale om styrket regelefterlevelse på motorområdet*, som er indgået mellem Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) samt Socialdemokratiet Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti. Med aftalen er parterne enige om at gennemføre en række initiativer, der skal øge regelefterlevelsen og mindske risikoen for svig på motorområdet.

På punktafgiftsområdet foreslås det, at organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpe-

arbejde, kan få godtgjort visse punktafgifter betalt i tidligere handelsled, når de køber eller får doneret visse punktafgiftsbelagte varer og anvender dem til de humanitære formål.

Det foreslåede betyder, at organisationer m.v. kan få godtgjort afgift på chokolade- og sukkervarer, kaffe m.v. og konsum-is, når varerne anvendes til f.eks. julehjælp og forbrug på herberger, varmestuer m.v. Det er en betingelse, at organisationen m.v. ikke modtager betaling for varerne.

Det foreslås yderligere, at der implementeres et nyt EU-direktiv på momsområdet (Rådets direktiv 2018/1010/EU af 4. december 2018). Direktivet indeholder en række mindre ændringer af momssystemet (såkaldte quick fixes), hvoraf flere er efterspurgt af erhvervslivet. Med forslaget foreslås der desuden en egentlig implementering i loven af visse allerede gældende regler, idet der i gældende momslov kun henvises til EU-reglerne.

I overensstemmelse med direktivet foreslås det, at der indføres regler om konsignationslagre, hvormed reglerne for så-

danne lagre fremover bliver ens i EU. Der er tale om et konsignationslager, når en virksomhed overfører varer til eget lager i et andet EU-land med henblik på, at købere i dette EU-land hurtigt kan få og anvende varerne. Herudover foreslås det, at der indføres regler, der præciserer leveringsstedet (det momsmæssige beskatningssted) i forbindelse med kædehandler, hvilket vil skabe sikkerhed omkring momsbehandlingen af sådanne handler.

Det foreslås desuden at indføre regler, der skal gøre det vanskeligere at begå momssvig. Med de nye regler bliver det en udtrykkelig betingelse for grænseoverskridende momsfrit salg, at købers momsregistreringsnummer er oplyst til sælger. Det bliver også en betingelse for fritagelsen, at sælger har opfyldt pligten til at indberette salget til Skatteforvaltningen.

På motorområdet foreslås det, at fristerne for udbetaling af eksportgodtgørelse forlænges. Det vil give Skatteforvaltningen mulighed for at foretage en grundigere kontrol af en anmodning om udbetaling af eksportgodtgørelse, før godtgørelsen udbetales.

Det foreslås herudover, at godtgørelsen på 400 kr., der udbetales til eksportører af køretøjer i de tilfælde, hvor der er krav om syn, afskaffes. Synet skal sikre, at udbetaling af eksportgodtgørelse sker på et korrekt grundlag. Det foreslås samtidig at afskaffe den nedsættelse af registreringsafgiften, der sker med 60 kr., når brugte biler og motorcykler registreres for første gang i Danmark.

Med afskaffelse af kompensationen ved eksport og import af brugte køretøjer tydeliggøres det, at det er eksportørens ansvar at sikre, at eksportkøretøjerne opfylder kravene til udbetaling af godtgørelse, herunder at køretøjerne er i registreringsklar stand, og ligeledes at det er importørens ansvar at sikre, at de brugte biler og motorcykler er i registreringsklar stand.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Godtgørelse af nogle punktafgifter til visse organisationer m.v.

2.1.1. Gældende ret

Det er som udgangspunkt producenten eller importøren, dvs. den virksomhed, der er registreret hos Skatteforvaltningen som enten oplagshaver eller varemottager, der beregner og indbetaler punktafgifter. Punktafgiften beregnes i forhold til det punktafgiftspligtige indhold i varen og afhænger ikke af varens pris. Afgiften fastsættes typisk som en fast afgift pr. kilo eller liter.

Hvis en grossist eller butik sælger varerne til en pris, der overstiger det punktafgiftsbeløb, der er indeholdt i den pris, som de har betalt af varerne, vil den fulde afgiftsbelastning alt andet lige blive videreført til køber.

Hvis en grossist eller butik anvender varerne til eget brug, kasserer dem eller vælger at donere dem til andres brug, belastes butikken af punktafgifterne. Sælges varerne billigt, således at de af producenten eller importøren betalte punktafgifter ikke kan overvæltes helt i salgsprisen, vil butikken også i disse tilfælde blive belastet delvist af punktafgifterne på

varerne. Sælges varerne, således at den betalte punktafgift dækkes af prisen, vil butikken ikke blive belastet af afgiften.

I det tilfælde, hvor grossisten eller butikken returnerer varerne til den registrerede virksomhed, således at butikken får det oprindeligt betalte beløb tilbage, kan den registrerede virksomhed dog i visse situationer, hvor varerne efterfølgende destrueres, få godtgjort den betalte punktafgift og hermed holdes butikken m.v. fri for afgiftsbelastning. Der er desuden hjemmel til, at butikker m.v. kan få afgiftsgodtgørelse, hvis varerne eksporteres til udlandet.

Der blev pr. 1. januar 2019 indført en bagatelgrænse på 10.000 kr. i visse afgiftslove, herunder som § 14 a, stk. 2, i lov om forskellige forbrugsafgifter og § 1, stk. 8, lov om afgift af konsum-is. Hvis en virksomhed modtager eller udleverer afgiftspligtige varer svarende til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere og betale afgift af disse varer.

Der er ikke punktafgifter på langt størstedelen af fødevarer såsom kød, brød, mejeriprodukter, frugt, grønt, sodavand m.v.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der gives organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, mulighed for at få godtgjort visse punktafgifter betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til de humanitære formål, og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne. Det bemærkes, at der med organisationer m.v. menes alle, der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, uanset om der er tale om en organisation, forening, stiftelse eller andet. Varer, der anvendes internt i organisationen m.v. til f.eks. forplejning af personale og gæster m.v., anses ikke for at være anvendt til godtgørelsesberettigede humanitære formål.

Der vil ikke kunne godtgøres afgifter, hvis der som følge af reglerne om bagatelgrænser ikke er betalt afgift af de varer, der anvendes til humanitære formål.

Det foreslås, at godtgørelsesordningen gælder for afgifter omfattet af:

- 1) Kapitel 1 i chokoladeafgiftsloven, som er de rene chokolade- og sukkervarer, hvor afgiften betales pr. kilo nettovægt,
- 2) afsnit VII i lov om forskellige forbrugsafgifter, som er kaffe og kaffeekstrakter m.v., hvor afgiften betales pr. kilo nettovægt, og
- 3) lov om afgift af konsum-is, hvor afgiften betales pr. liter.

For at undgå, at der opstår et parallelt marked for salg af varer uden punktafgiftsbetaling, foreslås det, at godtgørelsesordningen alene omfatter varer, som doneres af organisationerne m.v. til forbrug af varerne – f.eks. i form af nødhjælp, julehjælp og forbrug på herberger og i varmestuer og lignende. Ordningen vil således ikke kunne omfatte varer, der f.eks. sælges af organisationerne m.v. i deres butikker.

Det vil være i strid med EU-reglerne, hvis der gives godtgørelse af punktafgifter på varer omfattede af EU-harmoni-

serede punktafgiftsregler, hvis disse varer anvendes til forbrug her i landet. Derfor omfatter forslaget ikke godtgørelse af punktafgifter på f.eks. spiritus, øl, vin og tobak.

I stedet for at donere varer til f.eks. julehjælp giver nogle organisationer m.v. i stedet for gavekort, som modtagerne selv kan bruge til køb i diverse forretninger. Da det ikke er muligt at kontrollere, hvilke varer modtagerne af gavekortene køber, eller om gavekortene f.eks. slet ikke anvendes eller kun anvendes delvist, kan der ikke ske godtgørelse i forbindelse med udstedelse af gavekort.

For at sikre, at Skatteforvaltningen kan kontrollere varenes anvendelse, foreslås det, at godtgørelsen af punktafgifterne kun kan ske til organisationerne m.v.

For at sikre mod misbrug af godtgørelsesordningen ved at butikker m.v. sælger varer, som de ellers ville have kasseret, til organisationer m.v., der er omfattet af godtgørelsesordningen, foreslås endvidere, at afgift af varer, som organisationerne m.v. ikke anvender til de humanitære formål, ikke kan godtgøres. Organisationerne m.v. kan derfor ikke få godtgørelse for varer, som de selv kasserer.

Producenter, importører, grossister og butikker vurderes med forslaget at få øget incitament til at donere eller sælge varerne billigt til organisationer m.v. i stedet for at kassere dem. Når f.eks. en butik kasserer en punktafgiftsbelagt vare, får den ikke godtgjort de tidligere betalte punktafgifter. Butikken belastes dermed af de betalte punktafgifter. Hvis butikken i stedet sælger varen billigt, vil den (alt efter størrelsen på salgsprisen) efter forslaget få en mindre afgiftsbelastning end ved kassering af varen. Doneres varen til organisationerne m.v., dvs. at varen gives væk uden modværdi, vil butikken blive belastet af punktafgifterne på samme måde, som hvis den havde kasseret varen, men butikken vil under alle omstændigheder kunne markedsføre sig med at mindske madspild og støtte humanitært arbejde. Det vil være op til producenter, grossister og butikker, om og i givet fald hvilken pris de vil tage for varesalget til organisationerne.

Det foreslås, at godtgørelsesordningen i praksis opbygges ligesom den gældende godtgørelsesordning ved eksport, som findes i gældende lovgivning, jf. § 9, stk. 1, i chokoladeafgiftsloven, § 24, stk. 1, 2. pkt., i lov om forskellige forbrugsafgifter og § 4, stk. 4, i lov om afgift af konsum-is. Det betyder, at organisationerne skal opgøre antal kilo chokolade- og sukkervarer, kilo kaffe m.v. og liter konsum-is, beregne afgiftsgodtgørelsen og anvende en blanket til at søge om godtgørelse, som findes på Skatteforvaltningens hjemmeside (www.skat.dk). Det foreslås, at der skal indsendes en samlet ansøgning om godtgørelse for hvert kalenderårs punktafgifter, og denne skal indsendes elektronisk senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for. Reglen om en årlig ansøgning vil give lave administrative byder for såvel organisationerne som for Skatteforvaltningen, og set i lyset af de skønnede beskedne godtgørelsesbeløb, jf. lovforslagets punkt 3, anses denne ansøgningsfrekvens for rimelig.

Det foreslås endeligt, at de godtgørelsesberettigede organisationer m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grund-

lag for opgørelse af godtgørelsen og Skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Med henblik på at lette Skatteforvaltningens sagsbehandling foreslås endvidere, at visse regnskabsoplysninger skal indsendes sammen med ansøgningen. Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser for regnskabsindhold og de oplysninger, der skal indsendes sammen med ansøgningen. Herudover foreslås, at de almindelige kontrolbestemmelser skal finde anvendelse.

Strafbestemmelserne i gældende lovgivning, jf. chokoladeafgiftsloven § 26, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-4, § 22, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-4, i lov om forskellige forbrugsafgifter og § 10, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-4, i lov om afgift af konsum-is, gælder også i forbindelse med afgiftsgodtgørelser. Det betyder, at organisationer m.v. straffes med bøde, hvis de forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen. Såfremt der med fortsat afgives urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Der kan pålægges organisationerne m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

2.2. Konsignationslagre

2.2.1. Gældende ret

Gældende EU-regler indeholder ikke fælles regler for den momsæssige behandling af konsignationslagre. Imidlertid har nogle EU-lande valgt at indføre egne regler om konsignationslagre, mens andre lande, herunder Danmark, ikke har indført sådanne særlige regler. Resultatet er, at der i dag er uens praksis på området i EU.

Efter gældende ret skal virksomheder, der forsender eller transporterer varer fra et andet EU-land til Danmark med henblik på oplagring, momsregistreres her. Når det påtænkte salg senere finder sted, skal der betales dansk moms af salget. Dette er i overensstemmelse med momssystemdirektivet, hvorefter der i forbindelse med såkaldt overførsel af varer er pligt til at betale moms, når en virksomhed som led i sine økonomiske aktiviteter forsender eller transporterer en vare fra et EU-land til et andet EU-land.

Reglerne betyder, at en afgiftspligtig sælger skal angive salget som et momsfritaget grænseoverskridende salg. Da salget sker til sælger selv, skal vedkommende også momsregistreres i det land, hvor lageret er, og betale erhvervs-moms der. Denne erhvervs-moms kan fratrækkes som købsmoms i den afgiftspligtige persons momsregnskab i landet, hvor lageret er. Reglerne om overførsel af varer betyder derfor i praksis, at virksomheden skal momsregistreres i det land, hvortil varen forsendes eller transporteres, og at virksomheden skal indberette overførslen til skattemyndighederne på samme måde som et normalt salg til en anden afgiftspligtig person.

2.2.2. Lovforslaget

I overensstemmelse med de nye direktivregler i Rådets direktiv 2018/1910/EU foreslås det, at der indføres forenklede regler om konsignationslagre i momsloven, jf. forslaget til § 10 a.

Det foreslås i *stk. 1*, at en afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed i ét EU-land til et andet EU-land i henhold til en konsignationsaftale ikke sidestilles med levering mod vederlag.

Forslaget betyder, at overførslen ikke giver anledning til momsbetaling.

Det foreslås i § 10 a, stk. 2, nr. 1, at der er tale om en konsignationsaftale i reglerens forstand, når den potentielle sælger (herefter sælger) og en potentiel køber (herefter køber) har indgået en aftale om, at køber har ret til at overtage ejerskabet til nogle varer på et tidspunkt ude i fremtiden. Det vil sige, at varerne er beregnet til salg til denne køber. Reglerne vil finde anvendelse, hvis varerne i forbindelse med aftalen forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land.

Det foreslås i § 10 a, stk. 2, nr. 2, at det er et krav for reglerens anvendelse, at sælgeren ikke er etableret i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres, mens køberen vil skulle være momsregistreret i dette EU-land. Sælger skal kende den potentielle købers identitet og momsregistreringsnummer på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes, jf. forslaget til § 10 a, stk. 2, nr. 3.

Ordnningen er obligatorisk, hvis aftalerne mellem parterne opfylder betingelserne herfor. I praksis bliver ordningen dog frivillig, idet virksomhederne kan indrette deres forretningsgange og deres aftaler sådan, at de ikke bliver omfattet af ordningens særlige definition på en konsignationsaftale. F.eks. kan sælger vente med at indgå aftalen med køber, indtil varen er blevet forsendt eller transporteret til det andet EU-land.

Fordelen for sælgeren vil være, at vedkommende kan undgå at blive momsregistreret i det EU-land, som varerne forsendes eller transporteres til. Til gengæld vil ordningen af kontrollensyn indebære, at både sælger og køber vil skulle føre et register over varer omfattet af ordningen, jf. forslaget til § 10 a, stk. 2, nr. 4, 1. pkt., og forslaget til § 55 a. Sælger vil ligeledes skulle indberette den potentielle købers identitet og momsregistreringsnummer til skattemyndighederne, jf. forslaget til § 10 a, stk. 2, nr. 4, 2. pkt.

Hvis betingelserne for at anvende ordningen er opfyldt, vil momspligten først indtræde på det tidspunkt, hvor den potentielle køber overtager retten til som ejer at råde over varen, jf. forslaget til § 10 a, stk. 3. Sælger angiver så et momsfrit salg (0-moms), og køber betaler erhvervelsesmoms. Mellemregningen med, at sælger anses for at sælge til sig selv pga. lagerets placering i et andet EU-land, fjernes dermed.

I overensstemmelse med direktivet foreslås det i § 10 a, stk. 4, at reglerne kun kan anvendes, hvis salget (købers overtagelse af retten til som ejer at råde over varen) sker senest 12 måneder efter det tidspunkt, hvor varen rent faktisk

ankom til det EU-land, hvortil de blev forsendt eller transporteret.

Overholdes fristen på 12 måneder ikke, vil varen i stedet blive anset for overført til et andet EU-land efter de almindelige regler, dvs. den sidste dag inden fristens udløb. I henhold til forslaget til § 10 a, stk. 5, vil varen dog ikke blive anset for overført, hvis retten til at råde over varen som ejer ikke er overdraget, og varen er returneret til det EU-land, hvorfra den blev forsendt eller transporteret, inden fristens udløb. Ved returnering skal sælger registrere returneringen i det særlige register.

Det foreslås i § 10 a, stk. 6, at sælger inden for 12-måneders fristen vil kunne erstatte køberen med en anden køber og stadig anvende ordningen, hvis ændringen registreres i det særlige register, og de øvrige betingelser for at anvende ordningen er opfyldt.

I § 10 a, stk. 7, foreslås, at såfremt en betingelse for at anvende ordningen ikke længere er opfyldt inden udløbet af fristen, vil varen blive anset for overført på det tidspunkt, hvor betingelsen ikke længere er opfyldt. Hvis der sker salg af varen til en anden end den påtænkte køber, vil varen blive anset for overført umiddelbart før salget. Hvis varen forsendes til et tredje EU-land, vil varen blive anset for overført til det EU-land, hvortil varen oprindeligt blev forsendt eller transporteret, umiddelbart før påbegyndelsen af den nye transport til det tredje EU-land. Hvis der sker ødelæggelse, tab eller tyveri af varen, vil varen blive anset for overført den dag, hvor varen blev fjernet eller ødelagt. Hvis det er umuligt at konstatere, hvilken dag fjernelsen eller ødelæggelsen skete, vil varen blive anset for overført den dag, hvor ødelæggelsen eller fjernelsen blev konstateret.

En overførsel af varer medfører efter momssystemdirektivet både en momspligtig levering (dog med 0-sats svarende til momsfritagelse med fradragsret) i det EU-land, hvorfra varen forsendes eller transporteres, og en momspligtig erhvervelse i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres. Efter momsloven medfører en overførsel her fra landet en levering efter § 10. En overførsel her til landet medfører en momspligtig erhvervelse efter § 11, stk. 3. De nye regler får derfor betydning for både anvendelsen af § 10 og § 11, stk. 3. De foreslåede bestemmelser om konsignationslagre kræver i forbindelse med overførsel her til landet, at sælgeren har overholdt de bestemmelser om konsignationslagre, som svarer til § 10 a, i det EU-land, hvorfra varen er forsendt eller transporteret.

2.3. Kædehandel

2.3.1. Gældende ret

De gældende EU-regler indeholder ikke fælles regler for den momsmæssige behandling af kædehandel. Det har betydet, at EU-landene har udviklet forskellig praksis for behandlingen af kædehandel.

Efter de gældende danske momsregler skal en virksomhed ved salg af en vare til anden virksomhed i tilfælde, hvor varen forsendes fra et EU-land til et andet EU-land i forbindelse med salget, i princippet betale moms i det land, hvorfra

varen forsendes eller transporteres. Dette grænseoverskridende salg har dog 0-sats (momsfritagelse med fradragsret). Køberen skal så betale erhvervsmoms i det land, hvortil varen forsendes eller transporteres. Sælger skal indberette salget til skattemyndighederne. Disse regler skaber en særlig udfordring i forbindelse med kædehandel.

Ved kædehandel forstås, at der sker flere salg, men kun én transport af varen. Med andre ord forsendes eller transporteres varen direkte fra den første sælger i kæden til den sidste køber i kæden. Den særlig udfordring består i, at det for hver enkelt salg (led i kæden) skal fastlægges:

- 1) Om sælger skal betale moms på normal vis i det land, hvorfra varen forsendes eller transporteres.
- 2) Om sælger skal betale moms til 0-sats i det land, hvorfra varen forsendes eller transporteres, samtidig med, at køber skal betale erhvervsmoms i det land, hvortil varen forsendes eller transporteres.
- 3) Om sælger skal betale moms på normal vis i det land, hvortil varen forsendes eller transporteres.

EU-landene har udviklet forskellige nationale løsninger i deres praksis på spørgsmålet om, hvilket salg i en kæde mulighed 2 skal anvendes på – dvs. hvilket led som reelt anses som det grænseoverskridende salg med 0-sats og erhvervsmoms. Nogle EU-lande lægger særligt vægt på, hvilket led i kæden, som forsender eller transporterer varen eller lader tredjemand forsende eller transportere varen på sine vegne. Andre EU-lande, herunder Danmark, har særligt lagt vægt på, om køber har oplyst et udenlandsk momsregistreringsnummer til sælger i forbindelse med købet.

2.3.2. Lovforslaget

I overensstemmelse med de nye direktivregler i Rådets direktiv 2018/1910/EU foreslås der indført nye regler, der præciserer leveringsstedet (det momsmæssige beskatningssted) i forbindelse med kædehandel mellem virksomheder, jf. forslaget til § 14 a.

Forslaget vil betyde, at mulighed 2 i afsnit 2.3.1 (den grænseoverskridende handel) skal anvendes på salget til en mellemhandler. Ved mellemhandleren forstås den sælger i kæden, som enten selv forsender eller transporterer varerne eller på sine vegne lader en tredjemand forsende eller transportere varerne. Mellemhandleren vil dog få mulighed for at beslutte, at mulighed 2 i stedet skal anvendes på mellemhandlerens eget salg til sin kunde. Det vil dog kræve, at mellemhandleren er momsregistreret i det land, hvorfra varen forsendes eller transporteres, og at mellemhandleren har meddelt dette momsregistreringsnummer til sin sælger.

2.4. Bekæmpelse af momssvig

2.4.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i momslovens § 34, stk. 1, nr. 1, er det en betingelse for at anvende 0-sats (momsfritagelse med fradragsret) i forbindelse med samhandel med varer mellem virksomheder i EU, at den køvende virksomhed er momsregistreret i et andet EU-land. Sælger har pligt til at indberette salget til skattemyndighederne, herunder indbe-

rette købers momsregistreringsnummer til skattemyndighederne.

Efter gældende momsdirektiv og praksis fra EU-Domstolen mistes retten til at anvende 0-sats imidlertid ikke, hvis køber ikke havde et momsregistreringsnummer. Selv om dette i momsloven er en betingelse for at anvende 0-satsen, har Skatteforvaltningen administreret efter direktivet og domspraksis.

2.4.2. Lovforslaget

Med henblik på at gøre det sværere at begå momssvig er momssystemdirektivet ændret, så det bliver en udtrykkelig betingelse for at anvende 0-satsen, at købers momsregistreringsnummer er oplyst til sælger, og at det i forbindelse hermed er indberettet til Skatteforvaltningen. Det sikres herved, at skattemyndighederne får indberetning om alle salg mellem virksomheder, hvor varen forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land. Indberettes oplysningerne ikke eller ukorrekt, vil brugen af 0-sats for salget kunne nægtes.

Med henblik på at bringe de danske regler i overensstemmelse med de nye EU-regler foreslås der i momsloven indsat som betingelse for brugen af 0-satsen, at købers momsregistreringsnummer er oplyst til sælger, jf. forslaget til § 34, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslåede vil medføre, at brugen af 0-sats fremover kan nægtes, såfremt købers momsregistreringsnummer ikke indberettes eller indberettes ukorrekt. For det land, hvortil varen forsendes eller transporteres, er det specielt vigtigt i forbindelse med bekæmpelsen af momskaruselsvig. Baggrunden er, at en virksomhed ved salg af en vare til anden virksomhed i tilfælde, hvor varen forsendes fra et EU-land til et andet EU-land i forbindelse med salget, i princippet skal betale moms i det land, hvorfra varen forsendes eller transporteres, selv om der i praksis er tale om 0-sats. Den momsregistrerede køber skal i stedet betale en særlig moms (erhvervsmoms) i det land, hvortil varen forsendes eller transporteres. Der er dog fradragsret for erhvervsmomsen. Da erhvervsmomsen skal indbetales og kan fradrages på samme tidspunkt, kan køberen derfor købe varerne uden reelt at betale moms. En køber, der ikke har et momsregistreringsnummer, skulle have betalt moms ved købet, idet virksomheden, der sælger, kun må sælge varer med 0-sats til en køber i et andet EU-land, hvis denne er momsregistreret. Køberen har derfor større mulighed for at begå momssvig, end hvis køberen havde købt varen med moms.

Sælgers indberetning af salg med 0-sats i forbindelse med samhandel med varer mellem virksomheder i EU har til formål at imødegå denne større mulighed for momssvig. Direktivændringen ændrer ikke på selve indberetningsforpligtelsen, men har til formål at give sælger et større incitament til at indberette og indberette korrekt, idet manglende eller ukorrekt indberetning vil medføre, at salget ikke kan ske til 0-sats.

Det vil dog blive muligt for sælger at anvende 0-satsen i visse tilfælde, hvor købers momsregistreringsnummer ikke er indberettet eller ikke er indberettet korrekt. Det kræver

dog, at sælger har handlet i god tro, og sælger skal kunne begrunde sin manglende eller fejlbehæftede indberetning. Skattemyndighederne kan i den forbindelse forlange, at sælger foretager den manglende indberetning eller berigtiger den fejlbehæftede indberetning. Muligheden for at pålægge sælger en bøde påvirkes ikke.

Det vil fortsat være en betingelse for anvendelse af 0-satsen, at salget ikke er omfattet af den særlige ordning for brugte varer m.v. i momslovens kapitel 17.

2.5. Overførsel af varer til andre EU-lande – undtagelsesbestemmelser

2.5.1. Gældende ret

Momssystemdirektivet undtager en række forsendelser og transporter af varer fra reglerne om momspligt ved overførsel mellem to EU-lande.

Undtagelserne fremgår i den gældende momslovs § 10, stk. 1, alene ved en henvisning til EU's regler. Indholdet af undtagelserne er beskrevet i Skatteforvaltningens juridiske vejledning, og svarer til den beskrivelse af undtagelserne i dette lovforslag, der findes i bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 3.

2.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at momssystemdirektivets undtagelser af en række forsendelser og transporter af varer fra reglerne om moms ved overførsel mellem to EU-lande udtrykkeligt anføres som et nyt stk. 2 i momslovens § 10. Det foreslåede medfører ingen ændringer af dansk praksis, men gengiver EU-reglerne direkte i momsloven.

Formålet med momssystemdirektivets undtagelser, som er i overensstemmelse med dansk praksis og foreslås indskrevet direkte i momsloven, er at undgå, at den brede definition på overførsel i direktivet fører til dobbeltmoms. Ved overførsel til et andet EU-land forstås nemlig som udgangspunkt enhver forsendelse eller transport af en løsøregenstand foretaget af den afgiftspligtige person eller for dennes regning til et andet EU-land til brug for den afgiftspligtige persons virksomhed. F.eks. kunne den brede definition i en tænkt situation uden undtagelser betyde, at en dansk virksomhed ved salg af en vare, der blev forsendt til en tysk forbruger, både skulle betale moms af salget og betale moms efter reglerne om overførsel. Undtagelserne skal i forbindelse med et sådant salg sikre, at der kun skal betales moms én gang, nemlig af salget.

Med undtagelserne undgås det desuden, at erhvervslivet pålægges administrative byrder forbundet med f.eks. momsregistrering i andre EU-lande, og at mindske byrderne ved indberetning af overførsler. Det undgås f.eks., at en dansk virksomhed skal momsregistreres i et andet EU-land og indberette en overførsel til Skatteforvaltningen, blot fordi virksomheden sender et driftsmiddel til reparation i et andet EU-land.

Det foreslås yderligere, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå i et nyt stk. 3, at når en af de betingelser, som skal være opfyldt, for at undtagelserne kan finde anvendelse, ikke længere er opfyldt, vil varen blive anset for at være over-

ført til et andet EU-land. Overførslen vil så blive anset for at finde sted på det tidspunkt, hvor denne betingelse ophører med at være opfyldt.

2.6. Ophævelse af regel om nedsættelse af registreringsafgift ved første registrering af brugte biler og motorcykler i Danmark

2.6.1. Gældende ret

I forbindelse med registrering af et køretøj i Køretøjsregisteret skal der svares registreringsafgift, jf. registreringsafgiftslovens § 1. Registreringsafgiften beregnes på baggrund af køretøjets afgiftspligtige værdi, som for brugte køretøjer fastsættes til køretøjets almindelige pris inklusive moms, men uden registreringsafgift, jf. § 10, stk. 1. Forinden registrering skal det brugte køretøj, som skal registreres i Danmark for første gang, forevises en synsvirksomhed med henblik på bl.a. at fastslå køretøjets identitet og stand generelt, hvilket indgår som et element i køretøjets værdifastsættelse, jf. § 10, stk. 3.

Efter gældende ret nedsættes den beregnede registreringsafgift med 60 kr. for en brugt bil eller motorcykel, jf. registreringsafgiftslovens § 3, stk. 4, når bilen eller motorcyklen skal registreres i Danmark for første gang, jf. § 10, stk. 3. Bestemmelsen, som hovedsageligt finder anvendelse for brugte biler og motorcykler, der importeres fra udlandet, blev indført med lov nr. 1391 af 20. december 2004. Ændringen skal ses i lyset af, at Statens Bilinspektion (SBI) tidligere var de eneste, som kunne udføre bilsyn i Danmark, herunder registreringssyn, omsyn og toldsyn. Synsmarkedet blev liberaliseret den 1. januar 2005, hvilket medførte, at bilsyn herefter skulle udføres af private synsvirksomheder, jf. lov nr. 473 af 9. juni 2004.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 1391 af 20. december 2004, at nedsættelse af registreringsafgiften med 60 kr. blev indført for at kompensere de borgere, der indfører brugte biler og motorcykler for, at det udvidede registreringssyn, der foretages af hensyn til fastsættelsen af registreringsafgiften, måtte antages at blive dyrere end almindelige registreringssyn, når disse fra 1. januar 2005 ikke længere var en ydelse, som Statens Bilinspektion udførte for Skatteforvaltningen uden merpris for borgeren. De 60 kr. ansås skønsmæssigt at dække omkostningen ved det øgede tidsforbrug, synsvirksomhederne ville have ved udførelse af toldsyn sammenholdt med almindelige registreringssyn.

Udgiften til et toldsyn, som udføres af private synsvirksomheder i fri konkurrence, er typisk noget højere end 60 kr. Bestemmelsen om afgiftsnedsættelsen på 60 kr. udliciter således kun en begrænset andel af denne udgift.

2.6.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om at nedsætte registreringsafgiften med 60 kr., når brugte biler og motorcykler registreres første registrering i Danmark, jf. registreringsafgiftslovens § 3, stk. 4. En ophævelse af bestemmelsen vil medføre, at importører ikke længere vil blive delvist godtgjort for udgiften til syn af køretøjer, som følger af § 10, stk. 3.

Da alle importerede brugte biler og motorcykler er underlagt krav om syn før første registrering af køretøjet, vurderes det ikke at være hensigtsmæssigt, at importører godtgøres for en udgift, der følger af lovens krav om, at køretøjets identitet, stand m.v. skal fastslås før registrering. Med forslaget tydeliggøres det, at det er importørens ansvar at sikre, at et brugt importeret køretøj er i registreringsklar stand forud for indregistrering.

Hertil kommer, at godtgørelsen ikke udligner den reelle udgift, som en importør af et brugt køretøj i dag typisk afholder i forbindelse med et toldsyn, men kun en begrænset andel heraf, hvormed det oprindelige formål ikke længere tilgodeses.

2.7. Udbetaling af godtgørelse ved eksport af brugte køretøjer

2.7.1. Gældende ret

Det er i visse tilfælde muligt at få refunderet en del af den resterende registreringsafgift i køretøjer, som eksporteres til udlandet. Efter gældende ret godtgøres en del af registreringsafgiften af et brugt motorkøretøj, hvis køretøjet afmeldes fra Køretøjsregisteret og udføres fra Danmark, jf. registreringsafgiftslovens § 7 b, stk. 1. Det godtgørelsesbeløb, der kan udbetales, bliver fastsat efter reglerne for værdifastsættelse af brugte køretøjer. Heri fradrages 15 pct. af beløbet, dog mindst 8.500 kr. for personbiler, autocampere og busser og mindst 4.500 kr. for motorcykler, varebiler, hyrevogne og sygetransporter, jf. § 7 b, stk. 2 og 3. Der kan ikke godtgøres afgift for køretøjer, der ikke kan godkendes ved syn og derfor ikke er i registreringsklar stand, jf. § 7 b, stk. 4, nr. 4.

Når der anmodes om godtgørelse af registreringsafgift for køretøjer, der er registreret for første gang for mere end 10 år siden, skal der sammen med anmodningen afleveres en synsrapport om køretøjets stand, jf. § 7 c, stk. 1. Skatteforvaltningen kan også for nyere køretøjer bestemme, at der skal afleveres en sådan synsrapport. Godtgørelsesbeløbet forhøjes med 400 kr. (2018-niveau) for de køretøjer, som i forbindelse med eksporten kræves synet, jf. § 7 b, stk. 7. Denne bestemmelse blev indført ved lov nr. 1338 af 19. december 2008. Det skete samtidig med, at der blev indført krav om, at alle køretøjer, der er registreret for mere end 10 år siden, skulle synes før anmodning om godtgørelse, og at en betydelig del af resterende, yngre køretøjer også skulle synes. Formålet var at kompensere eksportører for den udgift, der blev pålagt med kravet om syn.

Registreringsafgiften godtgøres først, når køretøjets afgiftspligtige værdi er fastslået, og Skatteforvaltningen har modtaget og godkendt dokumentation for, at køretøjet er afmeldt fra Køretøjsregisteret og er blevet udført fra Danmark, jf. § 7 c, stk. 1. Afgiften udbetales til køretøjets ejer senest tre uger efter, at Skatteforvaltningen har modtaget den nødvendige dokumentation for, at køretøjet er afmeldt og udført, jf. § 7 c, stk. 2. Hvis Skatteforvaltningen ikke kan godkende dokumentationen, eller hvis Skatteforvaltningen på grund af eksportørens forhold ikke kan foretage kontrol af køretøjets værdi på udførselstidspunktet, afbrydes fristen på

tre uger, indtil der foreligger behørig dokumentation, som kan godkendes, eller kontrollen kan foretages. Hvis der ikke indsendes dokumentation, der godkendes af Skatteforvaltningen, vil der ikke kunne udbetales eksportgodtgørelse.

Skatteforvaltningen skal således inden for fristen på tre uger både foretage kontrol af dokumentation for at vurdere, om den kan godkendes, og gennemføre de administrative procedurer forbundet med selve udbetalingen. Hvis dokumentation ikke kan godkendes, afbrydes fristen, mens Skatteforvaltningen indhenter yderligere oplysninger fra eksportøren.

Skatteforvaltningen har mulighed for at suspendere udbetalingsfristen på tre uger i tilfælde, hvor det er nødvendigt at foretage en undersøgelse af restanceforhold til det offentlige, jf. § 7 c, stk. 2. Hvis eksportøren skylder penge til det offentlige, kan det være muligt at modregne denne gæld i den beregnede eksportgodtgørelse. Suspensionen af fristen skal være så kort som muligt og må ikke være længere end tre måneder regnet fra det tidspunkt, hvor Skatteforvaltningen har modtaget anmodningen om eksportgodtgørelse.

Virksomheder, som erhvervsmæssigt handler med motorkøretøjer, kan under visse forudsætninger registreres som såkaldte selvanmeldere, jf. registreringsafgiftslovens § 15. Som selvanmelder har virksomhederne bl.a. mulighed for selv at angive godtgørelse af afgift for køretøjer, der eksporteres. Selvanmeldere værdifastsætter således selv de køretøjer, som eksporteres, og angiver godtgørelse til afregning via virksomhedens såkaldte månedsangivelse. Godtgørelsen udbetales automatisk, medmindre selvanmelderens angivelse udtages til kontrol. Det er derfor ikke en forudsætning for udbetaling af godtgørelse til selvanmeldere, at Skatteforvaltningen forinden har godkendt dokumentation for, at køretøjer er afmeldt fra Køretøjsregisteret og udført fra Danmark. Virksomheden skal dog opbevare dokumentation herfor, som skal kunne fremvises ved eventuelle efterfølgende kontroller.

Udbetalingen af godtgørelse til selvanmeldere, der sker på baggrund af deres månedsangivelse, foretages senest tre uger efter, at Skatteforvaltningen har modtaget virksomhedens endelige angivelse, jf. opkrævningslovens § 12. Hvis køretøjer på en månedsangivelse udtages til kontrol forud for den automatiske udbetaling af godtgørelse, følger udbetalingsfristen i stedet af reglerne i registreringsafgiftsloven. Efter registreringsafgiftsloven udbetales godtgørelse senest tre uger efter, at Skatteforvaltningen har modtaget dokumentation for bl.a., at køretøjet er udført fra Danmark.

Skatteforvaltningen udtager en andel af selvanmeldernes køretøjer til efterfølgende kontrol. Denne kontrol foretages ofte i form af pristjek, hvor selvanmelderens værdifastsættelse med tilhørende dokumentation for et givent køretøj kontrolleres. Samtidig kontrolleres dokumentationen for afmeldelse og udførsel af køretøjet. I tilfælde af at dokumentationen ikke kan godkendes, skal selvanmelderen tilbagebetale den udbetalte godtgørelse.

Herudover udtages en andel af selvanmelderes køretøjer til kontrol, før de eksporteres, og godtgørelsen udbetales. I

disse tilfælde er det en forudsætning for udbetalingen, at Skatteforvaltningen kan godkende den foreliggende dokumentation.

2.7.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om, at eksportgodtgørelsen forhøjes med 400 kr. for de køretøjer, hvor det kræves, at der foreligger en synsrapport om køretøjets stand, før køretøjet eksporteres, jf. registreringsafgiftslovens § 7 b, stk. 7. En ophævelse af bestemmelsen vil betyde, at eksportører ikke længere vil blive kompenseret for udgiften til syn af eksportkøretøjer, og eksportørerne vil derfor selv skulle afholde denne udgift.

En stor andel af eksportkøretøjer er underlagt krav om syn forud for eksporten. Under hensyn til mængden af køretøjer, der skal synes forinden eksport, vurderes det, at det ikke er i overensstemmelse med formålet med eksportgodtgørelsesordningen, at eksportører godtgøres for en udgift, der følger af krav om, at der skal foreligge en synsrapport om køretøjets stand, hvormed udbetaling af eksportgodtgørelse sker på et korrekt grundlag.

Det er eksportørens ansvar henholdsvis at fremskaffe og aflevere den påkrævede dokumentation for Skatteforvaltningen og at sikre, at eksportkøretøjerne opfylder kravene til udbetaling af godtgørelse, herunder at køretøjerne er i registreringsklar stand. Det foreslås derfor, at udgifterne i forbindelse med udarbejdelse af synsrapporter ved eksport alene skal påhvile eksportøren.

Det foreslås desuden, at fristen for udbetaling af eksportgodtgørelse på tre uger i registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 2, forlænges til ni uger. Skatteforvaltningen vil efter det foreslåede få mulighed for at foretage grundigere kontrol af anmodninger om udbetaling af eksportgodtgørelse, hvilket kan bidrage til at modvirke misbrug af ordningen.

Efter gældende ret har Skatteforvaltningen grundet den korte tidsfrist begrænset tid til rådighed til både at foretage kontrol af dokumentation og til at gennemføre de administrative procedurer, som er forbundet med udbetaling af godtgørelsen. Tidsfristen kan i visse tilfælde resultere i, at Skatteforvaltningen ikke har mulighed for at foretage tilstrækkelig forudgående kontrol af eksportdokumentation. Den korte frist kan derfor medføre, at kontrollerne af ressourcehensyn sker efter udbetalingen af godtgørelsen.

Ved at forlænge udbetalingsfristen til ni uger vil Skatteforvaltningen kunne få bedre muligheder for at gennemføre en grundigere forudgående kontrol af eksportdokumentation. Udbetalingsfristen gælder fra det tidspunkt, Skatteforvaltningen har tilstrækkeligt grundlag for at vurdere sagen. Dermed vil risikoen for, at der fejlagtigt udbetales godtgørelse på grundlag af utilstrækkelig eller ukorrekt dokumentation, kunne reduceres. Det forventes, at Skatteforvaltningen i mange tilfælde vil kunne ekspedere sagerne væsentligt hurtigere end ni uger, hvorfor den foreslåede forlængelse af fristen hovedsagelig skal ses som en mulighed for, at Skatteforvaltningen kan sikre en hensigtsmæssig behandling af de sager, som kræver nærmere undersøgelse.

Endeligt foreslås det, at muligheden for at suspendere udbetalingsfristen i tre måneder fra det tidspunkt, hvor anmodning om eksportgodtgørelse er modtaget, jf. registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 2, forlænges til seks måneder. Efter det foreslåede vil Skatteforvaltningen få bedre mulighed for at foretage kontrol af, om eksportøren har restancer til det offentlige, og om der er mulighed for at foretage modregning i godtgørelsen. Det er efter de gældende regler i nogle tilfælde ikke muligt at nå at foretage en sådan kontrol, inden udbetalingen skal ske.

Det foreslåede vil således sikre, at Skatteforvaltningen får en reel mulighed for at gøre brug af den eksisterende mulighed for at foretage modregning i eksportgodtgørelsen. Det vil medvirke til at hindre, at der udbetales eksportgodtgørelse til personer, som skylder penge til det offentlige. Når udbetalingsfristen suspenderes, skal ansøgeren have meddelelse herom, herunder hvornår der forventes at blive truffet afgørelse i sagen, og eventuel udbetaling kan ske.

For de køretøjer, som selvanmeldere har anført på deres månedsangivelse, foreslås forlængelse af udbetalingsfristen og suspensionsperioden kun at finde anvendelse for de køretøjer, som Skatteforvaltningen har udtaget til kontrol inden udbetaling af godtgørelsen, da udbetalingen således følger reglerne i registreringsafgiftsloven. Udbetaling af godtgørelse for de køretøjer på månedsangivelsen, som ikke udtages til kontrol, vil fortsat følge reglerne i opkrævningsloven.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget om godtgørelse af visse punktafgifter skønnes at medføre et begrænset mindreprovenu på ca. 1 mio. kr. årligt. Det er ikke muligt præcist at opgøre de provenumæssige konsekvenser, da omfanget af brugen af ordningen er ukendt. De provenumæssige konsekvenser er baseret på omfanget af årlig julehjælp, som vurderes at ville udgøre en væsentlig del af ordningens anvendelsesområde. På baggrund af oplysninger fra ISOBRO (indsamlingsorganisationernes brancheorganisation) anslås det årlige antal pakker med julehjælp til omkring 50.000 stk. Ud fra en antagelse om, at der i hver pakke er punktafgiftspligtige varer svarende til f.eks. 1 kg kaffe, en plade chokolade (200 g) og en pose vingummi (400 g), vil afgiftsindholdet pr. pakke udgøre ca. 23 kr. svarende til godt 1 mio. kr. for 50.000 pakker. Det bemærkes dog, at en betydelig del af julehjælpen gives som gavekort til dagligvarebutikker, hvor godtgørelsesordningen ikke finder anvendelse.

Forslaget om godtgørelse af visse punktafgifter kan dog medføre en risiko for, at der godtgøres afgifter for varer, hvor der grundet reglerne om bagatelgrænser ikke er betalt afgift i et tidligere led. Risikoen vurderes dog at være minimal, da de virksomheder, som grundet bagatelgrænserne kan undlade at lade sig registrere og betale afgift, ikke forventes at råde over varer i et omfang, som vil blive overdraget til de godtgørelsesberettigede organisationer m.v. Det forventes således, at der vil være betalt afgift af den overvejende del af de varer, som organisationerne m.v. anvender til godtgørelsesberettigede formål.

Indførelsen af en godtgørelsesordning vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen til sagsbehandling på ca. 1,5 mio. kr. årligt fra 2020 og frem.

Forslagene om ændringer af momsloven skønnes ikke at medføre provenumæssige konsekvenser.

Forslagene om ændringer af momsloven vurderes at medføre administrative omkostninger til systemudvikling for Skatteforvaltningen på ca. 2,5 mio. kr. og omkostninger til vejledning på samlet ca. 1,0 mio. kr. årligt i 2019 og 2020.

Forslaget om afskaffelse af godtgørelsen på 400 kr. i forbindelse med syn forud for eksport skønnes at medføre et merprovenu på ca. 10 mio. kr. I dag indkaldes ca. 26.000 køretøjer til syn ud af de i alt 37.000 køretøjer, hvor der er anmodet om eksportgodtgørelse. Det er i beregningerne forudsat, at det nuværende antal af synede køretøjer opretholdes fremadrettet.

Forslaget om at afskaffe nedsættelse af registreringsafgiften med 60 kr. for brugte biler og motorcykler, der skal registreres i Danmark for første gang, skønnes at ville medføre et merprovenu på ca. 1 mio. kr. Afskaffelsen skønnes ikke at medføre nogen adfærdseffekter.

Forslagene om at afskaffe godtgørelse ved syn af eksportkøretøjer og om at afskaffe nedsættelse af registreringsafgiften vil medføre behov for mindre systemtilretninger uden nævneværdige omkostninger for Skatteforvaltningen.

Forslaget om forlængelse af fristerne for udbetaling af eksportgodtgørelse skønnes ikke at medføre provenumæssige konsekvenser.

Det vurderes, at principperne for digitaliseringsklar lovgivning ikke er relevante for lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om godtgørelse af visse punktafgifter skønnes at få en positiv økonomisk virkning for de godtgørelsesberettigede organisationer m.v. på ca. 1 mio. kr., svarende til det skønnede mindreprovenu, jf. afsnit 3 ovenfor.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at forslaget om godtgørelse af visse punktafgifter ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet, da organisationer m.v., som er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde ikke er omfattet af TERs virksomhedsafgrænsning.

Godtgørelsesordningen er frivillig og opbygget med så få krav til organisationerne som muligt, og det er enkelt at søge om godtgørelsen. Forslagets administrative konsekvenser for de godtgørelsesberettigede organisationer m.v. vurderes derfor ikke at være nævneværdige.

Forslagene om ændringer af momsloven vurderes at medføre mindre administrative lettelser for erhvervslivet, som TER dog vurderer vil være mindre end 4 mio. kr. årligt samlet set.

Forslaget om at afskaffe kompensationen for udgifter til syn af eksportkøretøjer vil medføre, at eksportører selv vil

skulle afholde denne udgift. Eksportører af køretøjer pålægges dermed en merudgift på ca. 10 mio. kr., hvoraf langt hovedparten vurderes at vedrøre virksomheder.

Forslaget om at afskaffe nedsættelse af registreringsafgiften med 60 kr. for brugte biler og motorcykler, der skal registreres i Danmark for første gang, vil medføre, at importører selv vil skulle afholde denne udgift. Importører af køretøjer pålægges dermed en merudgift på ca. 1 mio. kr., hvoraf hovedparten vurderes at vedrøre virksomheder.

Forslaget om at forlænge fristen for udbetaling af eksportgodtgørelse og om at forlænge suspensionsperioden i forhold til at foretage modregning i restancer vil kunne udgøre en likviditetsmæssig byrde for erhvervslivet, da de virksomheder, som eksporterer køretøjer, i visse tilfælde vil kunne få udbetalt eksportgodtgørelsen på et senere tidspunkt end efter gældende regler.

Det vurderes, at lovforslagets indhold ikke er relevant i forhold til principperne for agil erhvervsrettet lovgivning.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget om godtgørelse af visse punktafgifter vurderes at have en positiv miljøeffekt gennem mindre madspild. Effekten er dog ikke kvantificerbar.

Herudover vurderes lovforslaget ikke at medføre miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har til hensigt at gennemføre Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2016/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

Fristen for gennemførelse af direktivbestemmelserne i national ret er den 1. januar 2020.

Herudover vurderes lovforslaget ikke at have EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 25. februar 2019 til den 25. marts 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 3F Privat Service, Hotel og Restauration, Advokatsamfundet, Akademikerne, Aluminium Danmark, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, AutoBranchen Danmark, Autobranchens Handels- og Industriforening i Danmark, AutoCamperRådet, Blik- og Rørarbejderforbundet, Boligselskabernes Landsforening, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Husstands vindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, Campingbranchen, Carta, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, Centralorganisatio-

nen Søfart, CEPOS, Cevea, Coop, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Motor Union, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibskredit, Danmarks Statistik, Danmarks Tankesports-Forbund, Danmarks Tivoliforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk AutoGenbrug, Dansk Automat Brancheforening, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Automobilforhandler Forening, Dansk Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandørforening, Dansk Døve-Idrætsforbund, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Elbil Alliance, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidrætsforbund, Dansk Fjernvarme, Dansk Friskoleforening, Dansk Galop, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Golf Union, Dansk Handicap Idræts-Forbund, Dansk IT, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Lokalsyn, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Misbrugsbehandling, Dansk Mode og Textil, Dansk Musiker Forbund, Dansk Pokerforbund, Dansk Rejsebureau Forening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Sejlunion, Dansk Skibsmæglerforening, Dansk Skoleidræt, Dansk Solcelleforening, Dansk Taxi Råd, Dansk Teknisk Lærerforbund, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Travsports Centralforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Boligadvokater, Danske Busvognmænd, Danske Dagblades Forening, Danske Halmleverandører, Danske Handicaporganisationer, Danske Maritime, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Medier, Danske Produktionsskole Lærerforening, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Synsvirksomheder, DANVA, Datatilsynet, DBU, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Invalideorganisationer, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Bilbranche, Den Danske Dommerforening, Den Danske Landinspektørforening, Det Økologiske Råd, DGI, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Divisionsforeningen, DOGA, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Race-diskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DTU, DVCA, Eksportrådet, EmballageIndustrien, Energitilsynet, ERFAGruppen-Bilsyn, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, European Gaming and Betting Association, FDIH, FDL - Frie Danske Lastbilvognmænd,

FDM, FH, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanstilsynet, FOA, Forbrugerrådet Tænk, FORCE Technology, Forenede Danske Amerikanerbilklubber, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, Frie Grundskolers Lærerforening, Friluftsrådet, FSE, FSR - danske revisorer, GAFSAM, Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, Grundejernes Landsforening, Grønlands Selvstyre, Hestevæddeløbssportens Finansieringsfond, Hjerteforeningen, HK-Kommunal, HK-Privat, HORESTA, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark, International Transport Danmark, Investering Danmark, ISOBRO, IT-Branchen, IT-Universitetet, Justitia, Kasinoforeningen, KFUM Spejderne i Danmark, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Lokale- og Anlægsfonden, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mellemfolkeligt Samvirke, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorcykel Importør Foreningen, Motorhistorisk Samråd, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Noah, Nordsøfonden, Nærbutikkernes Landsforening, Olie Gas Danmark, Parcelhusejernes Landsorganisation, Patienterstatningen, Rektorkollegiet, Rigsadvokaten, Rigspolichefen, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, SEGES, Serviceforbundet, SIFA, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD - Autokade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankestyrelsen, Skolelederforeningen, SMVdanmark, Spillemyndigheden, SRF Skattefaglig Forening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Styrelsen for Videregående Uddannelser, Sundhedskartellet, Sydslesvigs Danske Ungdomsforeninger, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Team Danmark, Teleindustrien, Tinglysningsretten, Tobaksindustrien, Tobaksproducenterne, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, VisitDenmark, Vurderingsankenævnsforeningen, Ældre Sagen og Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Afskaffelse af kompensation for udgift til syn af eksportkøretøjer skønnes at medføre et merprovenu på ca. 10 mio. kr. Afskaffelse af nedsættelse af registreringsafgiften ved import af brugte biler og motorcykler skønnes at medføre et merprovenu på ca. 1 mio. kr.	Godtgørelse af punktafgifter skønnes at medføre et begrænset mindreprovenu på ca. 1 mio. kr. årligt.

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Godtgørelse af punktafgifter vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på ca. 1,5 mio. kr. årligt fra 2020 og frem.</p> <p>Ændringer af momsloven vurderes at medføre administrative omkostninger til systemudvikling for Skatteforvaltningen på ca. 2,5 mio. kr. og omkostninger til vejledning på samlet ca. 1,0 mio. kr. årligt i 2019 og 2020.</p> <p>Afskaffelse af godtgørelse for udgift til syn af eksportkøretøjer og afskaffelse af nedsættelse af registreringsafgiften for brugte biler og motorcykler vurderes at medføre behov for mindre systemtilrettelser uden nævneværdige omkostninger for Skatteforvaltningen.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>Godtgørelse af punktafgifter skønnes at medføre en positiv økonomisk virkning for de godtgørelsesberettigede organisationer m.v. på ca. 1 mio. kr. årligt.</p>	<p>Afskaffelse af kompensation for udgift til syn af eksportkøretøjer skønnes at medføre en merudgift på ca. 10 mio. kr., hvoraf langt hovedparten vurderes at vedrøre virksomheder.</p> <p>Afskaffelse af nedsættelse af registreringsafgiften ved import af brugte biler og motorcykler skønnes at medføre en merudgift på ca. 1 mio. kr., hvoraf hovedparten vurderes at vedrøre virksomheder.</p> <p>Ved forlængelse af fristen for udbetaling af eksportgodtgørelse vil virksomheder, som eksporterer køretøjer, i visse tilfælde kunne få udbetalt eksportgodtgørelse på et senere tidspunkt end efter gældende regler. Forslaget kan derfor medføre en likviditetsmæssig byrde.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Ændringer af momsloven vurderes at medføre mindre administrative lettelser for erhvervslivet, som dog skønnes at være mindre end 4 mio. kr. årligt.</p>	Ingen
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	<p>Godtgørelse af punktafgifter vurderes at have en positiv miljøeffekt gennem mindre madspild. Effekten er dog ikke kvantificerbar.</p>	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget har til hensigt at gennemføre Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2016/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandelen mellem medlemsstaterne.</p>	

Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	JA	NEJ X
---	----	----------

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

I henhold til chokoladeafgiftslovens kapitel 1 skal der betales afgift af chokolade- og sukkervarer. Afgiften betales som udgangspunkt af producenten eller importøren, dvs. den virksomhed, der er registreret hos Skatteforvaltningen som enten oplagshaver eller varemottager. Afgiften beregnes af varens nettovægt, jf. lovens § 2.

Der findes visse afgiftsfritagelser i loven, herunder f.eks. afgiftsfritagelse for varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer m.v., jf. lovens § 9, stk. 3. Endvidere gælder, at i tilfælde af at en butik returnerer varerne til den registrerede virksomhed, således at butikken får sine penge inklusive afgiften tilbage, kan den registrerede virksomhed i henhold til chokoladeafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 7, få godtgjort den betalte punktafgift, hvis varerne efterfølgende destrueres eller afgiftsberigtiges igen ved efterfølgende indenlandsk salg til forbrug. Herudover kan virksomheder, herunder butikker i detailhandlen, i henhold til lovens § 9, stk. 1, få afgiftsfritagelse eller -godtgørelse for varer, der erhvervsmæssigt eksporteres til udlandet.

Der findes således i den gældende chokoladeafgiftslov ikke en bestemmelse om, at der kan opnås godtgørelse af punktafgifter, hvis varerne doneres eller sælges med henblik på almindeligt indenlandsk forbrug.

Det foreslås, at der indføres en mulighed for afgiftsgodtgørelse til organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, når disse får doneret eller køber chokolade- eller sukkevarer omfattet af lovens kapitel 1, hvis disse varer anvendes til donation inden for organisationens humanitære formål.

I *stk. 1* foreslås, at godtgørelsesordningen afgrænses til organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde. Det foreslås, at disse organisationer m.v. kan få godtgjort chokolade- og sukkevareravgift, som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til organisationens humanitære formål, og uden at organisationen har modtaget betaling for varerne i forbindelse med deres anvendelse.

For at sikre mod misbrug af godtgørelsesordningen ved, at butikker m.v. sælger varer, de ellers ville have destrueret uden afgiftsgodtgørelse, til de godtgørelsesberettigede organisationer m.v., foreslås det, at afgift af varer som ikke anvendes til de humanitære formål, ikke kan godtgøres.

For desuden at undgå, at der opstår et parallelt marked for salg af varer uden punktafgift, foreslås det, at godtgørelsesordningen alene omfatter varer, som doneres af de godtgø-

relsesberettigede organisationer m.v. til forbrugerne af varerne – f.eks. i form af nødhjælp, julehjælp og forbrug på herberger og i varmestuer. Ordningen vil således ikke kunne omfatte varer, der sælges i organisationernes butikker, og som de dermed modtager betaling for.

For desuden at sikre Skatteforvaltningens mulighed for kontrol med varens anvendelse, foreslås det, at godtgørelse af punktafgifter kun kan ske til organisationerne m.v. og ikke til f.eks. grossister og butikker.

I *stk. 2* foreslås det, at godtgørelsen opgøres efter reglerne i lovens § 2, hvilket vil sige på samme måde, som afgiften i det tidligere led er beregnet. Det vil sige, at varens nettovægt ganges med den gældende afgiftssats pr. kilo.

I *stk. 3* foreslås, at godtgørelsesperioden er kalenderåret, så der kan ansøges om godtgørelse en gang årligt. Desuden foreslås, at ansøgningen skal være modtaget af Skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

I *stk. 4* foreslås, at ansøgning skal indgives elektronisk, og at det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen har et cvr-nummer og dermed en NemKonto, som godtgørelsen kan udbetales på. Ansøgningen skal ske elektronisk, og det er hensigten, at det skal ske via en blanket på Skatteforvaltningens hjemmeside.

Da det er vigtigt, at der kan foretages den fornødne kontrol med, at udbetaling af godtgørelser foretages på et korrekt grundlag, foreslås det i *stk. 5* fastsat, at organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og Skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Det foreslås desuden, at visse oplysninger fra regnskabet skal indsendes sammen med ansøgningen, idet dette vil lette Skatteforvaltningens sagsbehandling og mindske behovet for efterfølgende kontroller.

Det foreslås i *stk. 6*, at Skatteforvaltningen skal have adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen, og at organisationerne m.v. på anmodning skal udlevere eller indsende materiale, der ikke allerede er indsendt sammen med ansøgningen, til Skatteforvaltningen. Det foreslås, at de almindelige kontrolbestemmelser i lovens §§ 23 og 24 finder anvendelse ved denne kontrol.

I *stk. 7* foreslås, at skatteministeren kan fastlægge de nærmere regler for regnskabs indhold og de oplysninger, der skal indsendes sammen med ansøgningen. Det er hensigten, at der fastsættes bestemmelser om, at regnskabet skal indeholde oplysninger om blandt andet tilgangen af potentielt godtgørelsesberettigede varer og afgang af disse varer, herunder anvendelsen af de varer, der søges afgiftsgodtgørelse for, og oplysninger om de varer, der ikke søges godt-

gørelse for, f.eks. fordi de er destrueret eller solgt. Derudover er det hensigten at fastsætte, hvilke overordnede oplysninger fra regnskabet der skal indsendes sammen med ansøgningen.

Strafbestemmelserne i lovens § 26, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-4, gælder også i forbindelse med afgiftsgodtgørelser. Det betyder, at organisationer m.v. straffes med bøde, hvis de forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen. Såfremt der med fortsat afgives urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Der kan pålægges organisationerne m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 2

I henhold til § 11 i lov om forskellige forbrugsafgifter skal der betales afgift af kaffe og kaffeekstrakter m.v. Afgiften betales som udgangspunkt af producenten eller importøren, dvs. den virksomhed, der er registreret hos Skatteforvaltningen som enten oplagshaver eller varemottager. Afgiften beregnes af varens nettovægt.

Med virkning fra den 1. januar 2019 er der indført en bagatelgrænse, der betyder, at virksomheder kan undlade at lade sig registrere og betale afgift, hvis de årligt modtager eller udleverer afgiftspligtige varer svarende til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr., jf. lovens § 14 a, stk. 2 og § 15, stk. 3. Der findes herudover visse afgiftsfritagelser i loven, herunder f.eks. afgiftsfritagelse for varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer m.v., jf. lovens § 24, stk. 3. Endvidere gælder, at i tilfælde af at en butik returnerer varerne til den registrerede virksomhed, således at butikken får sine penge inklusive afgiften tilbage, kan den registrerede virksomhed i henhold til § 14 a, stk. 6, nr. 4, i lov om forskellige forbrugsafgifter, fradrage mængden af returvarerne i den afgiftspligtige mængde, hvis varerne efterfølgende destrueres eller afgiftsberigtiges igen ved efterfølgende indenlandsk salg til forbrug. Herudover kan virksomheder, herunder butikker i detailhandlen, i henhold til lovens § 24, stk. 1, 2. pkt., få afgiftsfritagelse eller godtgørelse for varer, der erhvervsmæssigt eksporteres til udlandet.

Der findes således i den gældende lov om forskellige forbrugsafgifter ikke en bestemmelse om, at der kan opnås godtgørelse af punktafgifter, hvis varerne doneres eller sælges med henblik på almindeligt indenlandsk forbrug.

Det foreslås, at der indføres en mulighed for afgiftsgodtgørelse til organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, når disse får doneret eller køber kaffe og kaffeekstrakter m.v., hvis disse varer anvendes til donation inden for det humanitære formål.

I *stk. 1* foreslås, at godtgørelsesordningen afgrænses til organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde. Det foreslås, at disse organisationer m.v. kan

få godtgjort punktafgiften på kaffe og kaffeekstrakter m.v., som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til organisationens humanitære formål, og uden at organisationen har modtaget betaling for varerne i forbindelse med deres anvendelse.

For at sikre mod misbrug af godtgørelsesordningen ved, at butikker m.v. sælger varer, de ellers ville have destrueret uden afgiftsgodtgørelse, til godtgørelsesberettigede organisationer m.v., foreslås det, at afgift af varer, som ikke anvendes til de humanitære formål, ikke kan godtgøres.

For desuden at undgå, at der opstår et parallelt marked for salg af varer uden punktafgift, foreslås det, at godtgørelsesordningen alene omfatter varer, som doneres af de godtgørelsesberettigede organisationer m.v. til forbrugerne af varerne – f.eks. i form af nødhjælp, julehjælp og forbrug på herberger og i varmetuer. Ordningen vil således ikke kunne omfatte varer, der sælges i organisationernes butikker, og som de dermed modtager betaling for.

For desuden at sikre Skatteforvaltningen mulighed for kontrol med varens anvendelse foreslås det, at godtgørelse af punktafgift kun kan ske til organisationer m.v.

I *stk. 2* foreslås det, at godtgørelsen opgøres efter reglerne i lovens § 11, hvilket vil sige på samme måde, som afgiften i det tidligere led er beregnet. Det vil sige, at varens nettovægt ganges med den gældende afgiftssats pr. kilo. Det bemærkes, at for varer omfattet af lovens § 11, stk. 4, er det alene indholdet af kaffe og kaffeekstrakt m.v., der kan opnås godtgørelse for.

I *stk. 3* foreslås, at godtgørelsesperioden er kalenderåret så der kan ansøges om godtgørelse en gang årligt. Desuden foreslås, at ansøgningen skal være modtaget af Skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

I *stk. 4* foreslås, at ansøgning skal indgives elektronisk, og at det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen har et cvr-nummer og dermed en NemKonto, som godtgørelsen kan udbetales på. Ansøgningen skal ske elektronisk, og det er hensigten at det skal ske på en blanket på Skatteforvaltningens hjemmeside.

Da det er vigtigt, at der kan foretages den fornødne kontrol med, at udbetaling af godtgørelser foretages på et korrekt grundlag, foreslås det i *stk. 5* fastsat, at organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og Skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Det foreslås desuden, at visse oplysninger fra regnskabet skal indsendes sammen med ansøgningen, idet dette vil lette Skatteforvaltningens sagsbehandling og mindske behovet for efterfølgende kontroller.

Det foreslås i *stk. 6*, at Skatteforvaltningen skal have adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen, og at organisationerne m.v. på anmodning skal udlevere eller indsende materiale, der ikke allerede er indsendt sammen med ansøgningen, til Skatteforvaltningen. Det foreslås, at de almindelige kontrolbestemmelser i lovens § 17 finder anvendelse ved denne kontrol.

Det foreslås i *stk. 7*, at skatteministeren kan fastlægge de nærmere regler for regnskabets indhold og de oplysninger, der skal indsendes sammen med ansøgningen. Det er hensigten, at der fastsættes bestemmelser om, at regnskabet skal indeholde oplysninger om blandt andet tilgangen af potentielt godtgørelsesberettigede varer og afgang af disse varer, herunder anvendelsen af de varer, der søges afgiftsgodtgørelse for, og oplysninger om de varer, der ikke søges godtgørelse for, f.eks. fordi de er destrueret eller solgt. Derudover er det hensigten at fastsætte, hvilke overordnede oplysninger fra regnskabet, der skal indsendes sammen med ansøgningen.

Strafbestemmelserne i lovens § 22, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-4, gælder også i forbindelse med afgiftsgodtgørelser. Det betyder, at organisationer m.v. straffes med bøde, hvis de forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen. Såfremt der med fortsat afgives urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Der kan pålægges organisationerne m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 3

I henhold til § 1, stk. 1-3, i lov om afgift af konsum-is skal der betales afgift af konsum-is og konsum-is-miks. Afgiften betales som udgangspunkt af den virksomhed, der fremstiller isen. Afgiften beregnes pr. liter færdig is.

Med virkning fra den 1. januar 2019 er der indført en bagatelgrænse, der betyder, at virksomheder kan undlade at lade sig registrere og betale afgift, hvis de årligt modtager eller udleverer afgiftspligtige varer svarende til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr., jf. lovens § 1, stk. 8 og § 2, stk. 2. Herudover findes der visse afgiftsfritagelser i loven, herunder f.eks. afgiftsfritagelse for varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer m.v., jf. § 1, stk. 7 i lov om konsum-is. Herudover kan virksomheder, herunder butikker i detailhandlen, i henhold til lovens § 4, stk. 4, få afgiftsfritagelse eller -godtgørelse for varer, der erhvervsmæssigt eksporteres til udlandet.

Ud over ovennævnte fritagelser findes der ikke en bestemmelse om godtgørelse af afgift, hvis varerne doneres eller sælges med henblik på almindeligt indenlandsk forbrug.

Det foreslås, at der indføres en mulighed for afgiftsgodtgørelse til organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, når disse får doneret eller køber konsum-is, hvis varerne anvendes til donation inden for det humanitære formål.

I *stk. 1* foreslås, at godtgørelsesordningen afgrænses til organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde. Det foreslås, at disse hjælpeorganisationer m.v. kan få godtgjort punktafgiften på konsum-is og konsum-is-miks, som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til de humanitære formål, og uden at organi-

sationen har modtaget betaling for varerne i forbindelse med deres anvendelse.

For at sikre mod misbrug af godtgørelsesordningen ved, at butikker m.v. sælger varer, de ellers ville have destrueret uden afgiftsgodtgørelse, til de godtgørelsesberettigede organisationer m.v., foreslås det, at afgift af varer, som ikke anvendes til de humanitære formål ikke kan godtgøres.

For desuden at undgå, at der opstår et parallelt marked for salg af varer uden punktafgift, foreslås det, at godtgørelsesordningen alene omfatter varer, som doneres af de godtgørelsesberettigede organisationer m.v. til forbrugerne af varerne – f.eks. i form af nødhjælp, julehjælp og forbrug på herberger og i varmetuer. Ordningen vil således ikke kunne omfatte varer, der sælges i organisationernes butikker, og som de dermed modtager betaling for.

For desuden at sikre Skatteforvaltningen mulighed for kontrol med varernes anvendelse foreslås det, at godtgørelse af punktafgift kun kan ske til organisationerne m.v.

I *stk. 2* foreslås det, at godtgørelsen opgøres efter reglerne i lovens § 1, hvilket vil sige på samme måde, som afgiften i det tidligere led er beregnet. Det vil sige, at antal liter ganget med den gældende afgiftssats pr. liter.

I *stk. 3* foreslås, at godtgørelsesperioden er kalenderåret, så der kan ansøges om godtgørelse en gang årligt. Desuden foreslås, at ansøgningen skal være modtaget af Skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

I *stk. 4* foreslås, at ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen har et cvr-nummer og dermed en NemKonto, som godtgørelsen kan udbetales på. Ansøgningen skal ske elektronisk, og det er hensigten, at det skal ske på en blanket på Skatteforvaltningens hjemmeside.

Da det er vigtigt, at der kan foretages den fornødne kontrol med, at udbetaling af godtgørelser foretages på et korrekt grundlag, foreslås det i *stk. 5* fastsat, at organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og Skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Det foreslås desuden, at visse oplysninger fra regnskabet skal indsendes sammen med ansøgningen, idet dette vil lette Skatteforvaltningens sagsbehandling og mindske behovet for efterfølgende kontroller.

Det foreslås i *stk. 6*, at Skatteforvaltningen skal have adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen, og at organisationerne m.v. på anmodning skal udlevere eller indsende materiale, der ikke allerede er indsendt sammen med ansøgningen, til Skatteforvaltningen. Det foreslås, at de almindelige kontrolbestemmelser i lovens § 7 finder anvendelse ved denne kontrol.

Det foreslås i *stk. 7*, at skatteministeren kan fastlægge de nærmere regler for regnskabets indhold og de oplysninger, der skal indsendes sammen med ansøgningen. Det er hensigten, at der fastsættes bestemmelser om, at regnskabet skal indeholde oplysninger om blandt andet tilgangen af potentielt godtgørelsesberettigede varer og afgang af disse varer,

herunder anvendelsen af de varer, der søges afgiftsgodtgørelse for, og oplysninger om de varer, der ikke søges godtgørelse for, f.eks. fordi de er destrueret eller solgt. Derudover er det hensigten at fastsætte, hvilke overordnede oplysninger fra regnskabet, der skal indsendes sammen med ansøgningen.

Strafbestemmelserne i lovens § 10, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-4, gælder også i forbindelse med afgiftsgodtgørelser. Det betyder, at organisationer m.v. straffes med bøde, hvis de forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen. Såfremt der med fortsat afgives urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Der kan pålægges organisationerne m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 4

Til nr. 1

I momsloven indeholder fodnote 1 til titlen en henvisning til de EU-retsakter, som er gennemført i dansk ret gennem momsloven.

Det foreslås, at noten udvides med henvisning til Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af Rådets direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandelen mellem medlemsstaterne. Den foreslåede henvisning er nødvendig, idet det er dette direktiv, som foreslås gennemført ved lovforslaget.

Herudover foreslås noten udvidet med Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen. Direktivet kræver ikke ændring i momsloven, da den danske momssats er på 25 pct., og direktivet fastsætter, at den som minimum skal være 15 pct. Imidlertid skal det i noten anføres, at direktivet er gennemført i momsloven, hvilket det fra dansk side over for EU-Kommissionen er oplyst vil ske ved førstkommende lejlighed.

Til nr. 2

Det fremgår af momslovens § 10, stk. 1, at en afgiftspligtig persons overførsel til et andet EU-land af en vare til brug for dennes virksomhed i det andet EU-land sidestilles med levering af varer mod vederlag, i overensstemmelse med EU's regler herom.

Det foreslås, at henvisningen i momslovens § 10, stk. 1, til EU's regler ændres til en henvisning til momslovens § 10, stk. 2 og 3, og § 10 a, som foreslås indsat ved dette lovforslag.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 3 og 4.

Til nr. 3

Momssystemdirektivet undtager en række forsendelser og transporter af varer fra reglerne om moms ved overførsel til et andet EU-land. Undtagelserne fremgår af momslovens § 10, stk. 1, ved en henvisning til EU's regler.

Formålet med undtagelserne er at undgå, at den brede definition på overførsel i direktivet fører til dobbeltmoms. Ved overførsel til et andet EU-land forstås som udgangspunkt enhver forsendelse eller transport af en løseregenstand foretaget af den afgiftspligtige person eller for dennes regning til et andet EU-land til brug for den afgiftspligtige persons virksomhed. F.eks. kunne den brede definition i en tænkt situation uden undtagelser betyde, at en dansk virksomhed ved salg af en vare, der blev forsendt til en tysk forbruger, både skulle betale moms af salget og betale moms efter reglerne om overførsel. Undtagelsen skal i forbindelse med et sådant salg sikre, at der kun skal betales moms én gang, nemlig af salget.

Undtagelserne betyder desuden, at erhvervslivet ikke pålægges administrative byrder forbundet med f.eks. momsregistrering i andre EU-lande og at mindske byrderne ved indberetning af overførsler. Det undgås f.eks., at en dansk virksomhed skal momsregistreres i et andet EU-land og indberette en overførsel til Skatteforvaltningen, blot fordi virksomheden sender et driftsmiddel til reparation i et andet EU-land.

Det foreslås, at disse undtagelser nævnes direkte i momsloven som et nyt *stk. 2* i § 10, i stedet for alene ved en henvisning til EU's regler. Der er ikke med forslaget tilsigtet ændring i den gældende retstilstand.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at en forsendelse eller transport af en vare som led i fjernsalg, jf. momslovens § 14, stk. 1, nr. 2, 3. pkt., ikke anses for overførsel til et andet EU-land.

Ved fjernsalg forstås efter momslovens § 14, stk. 1, nr. 2, 3. pkt., salg af varer, bortset fra varer omfattet af brugt-momsordningen i lovens kapitel 17, fra et EU-land til et andet EU-land, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en køber, der ikke er momsregistreret. Ved fjernsalg betales der moms i det land, som varen sendes til, hvis sælgers omsætning overstiger den såkaldte fjernsalgsgrænse i det pågældende land, eller hvis sælgeren vælger at betale moms i landet. Hvis der ikke skal betales moms i det land, som varen sendes til, skal der i stedet betales moms i det land, som varen sendes fra.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at levering af en vare, der skal installeres eller monteres af leverandøren eller for dennes regning, i et andet EU-land, jf. momslovens § 14, stk. 1, nr. 2 og 3, ikke anses for overførsel til et andet EU-land.

Leveringsstedet (det momsmæssige beskatningssted) for varer, der installeres eller monteres af leverandøren eller for dennes regning, er efter momssystemdirektivet i det land, hvor varen installeres eller monteres. Efter momslovens § 14, stk. 1, nr. 3, er der leveringssted her i landet, hvis varen installeres eller monteres her. Når varen installeres eller

monteres i udlandet, sikrer undtagelsen, at der kun skal betales moms én gang, nemlig af salget.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at forsendelse eller transport af en vare til brug for levering af varen om bord på skibe, fly eller tog under en personbefordring inden for EU ikke anses for overførsel til et andet EU-land.

Det momsmæssige beskatningssted for levering af varer om bord på skibe, fly eller tog under en personbefordring inden for EU er efter momssystemdirektivet i det land, hvor der er afgangssted for personbefordringen. Beskatningsstedet er efter momslovens § 14, stk. 1, nr. 4, her i landet, hvis der er afgangssted for personbefordringen her i landet. Undtagelsen sikrer, at der kun skal betales moms én gang, nemlig af salget.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at forsendelse eller transport af gas, elektricitet, varme eller kulde til et andet EU-land ikke anses for overførsel til et andet EU-land.

For gas er det en betingelse, at leveringen sker gennem et naturgassystem beliggende på EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system. For varme og kulde er det en betingelse, at levering sker gennem et varme- eller kuldenet. For alle de nævnte varer er det en betingelse, at beskatningsstedet fastlægges efter momslovens § 14, stk. 1, nr. 5 og 6, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande. Efter disse bestemmelser fastlægges beskatningsstedet til hjemstedet for kundens økonomiske virksomhed, kundens forretningssted eller det sted, hvor varen rent faktisk anvendes. Undtagelsen sikrer, at der kun skal betales moms én gang, nemlig af salget.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at forsendelse eller transport af en vare til et andet EU-land ikke skal anses for en overførsel, hvis salget af varen er momsfristaget efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 1-3, 5, 7-10, 12, 14 eller 15.

Undtagelsen betyder, at f.eks. salg til momsregistrerede virksomheder i andre EU-lande, eksport til tredjelande via andre EU-lande og momsfrit salg af udstyr til skibe og fly ikke skal anses for en overførsel.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at forsendelse eller transport af en vare til brug for humanitære organisationer m.v., der udfører varer til steder uden for EU, ikke skal anses for en overførsel. Disse organisationer er berettiget til momsgodtgørelse efter momslovens § 45, stk. 12.

Undtagelsen har betydning for leverandører til danske organisationer, der inden udførslen fra EU, får leverandøren til at sende varerne til et andet EU-land.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 7*, at en afgiftspligtig persons forsendelse eller transport af en vare fra den pågældendes virksomhed ikke anses for en overførsel, hvis varen forsendes eller transporteres med henblik på leveringen af en ydelse udført for den afgiftspligtige, og ydelsen består i værdiansættelse af eller arbejde på varen. Det er en betingelse, at varen efter værdiansættelsen eller forarbejdningen returneres til den afgiftspligtige person i det EU-land, hvorfra varen oprindeligt blev afsendt eller transporteret.

Undtagelsen sikrer, at det undgås, at en dansk virksomhed skal momsregistreres i et andet EU-land og indberette en overførsel til Skatteforvaltningen, blot fordi virksomheden sender et driftsmiddel til reparation i et andet EU-land.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 8*, at midlertidig anvendelse af en vare i et andet EU-land med henblik på levering af ydelser til andre ikke skal anses for en overførsel. Det er en betingelse, at den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varen, og som leverer ydelsen, er etableret i det EU-land, hvorfra varen forsendes eller transporteres.

Undtagelsen sikrer, at det undgås, at en dansk virksomhed skal momsregistreres i et andet EU-land og indberette en overførsel til Skatteforvaltningen, blot fordi virksomheden sender et driftsmiddel til et andet EU-land til brug for levering af en ydelse til en kunde.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 9*, at midlertidig anvendelse af en vare i en periode på højst 24 måneder i et andet EU-land ikke anses for en overførsel. Det er en betingelse, at indførslen af samme vare fra et tredjeland med henblik på midlertidig anvendelse ville være omfattet af toldordningen vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel.

Det foreslås i § 10, *stk. 3*, at når en af de betingelser, som skal være opfyldt, for at undtagelserne kan finde anvendelse, ikke længere er opfyldt, vil varen blive anset for at være overført til et andet EU-land. Overførslen vil så blive anset for at finde sted på det tidspunkt, hvor denne betingelse ophører med at være opfyldt.

Til nr. 4

De gældende EU-regler indeholder ikke fælles regler for den momsmæssige behandling af konsignationslagre. Imidlertid har nogle EU-lande valgt at indføre egne regler om konsignationslagre, mens andre lande, herunder Danmark, ikke har indført sådanne særlige regler. Resultatet er, at der i dag er uens praksis i EU på området.

Efter den gældende momslov og praksis skal virksomheder, der forsender eller transporterer varer fra et andet EU-land til Danmark med henblik på oplagring, momsregistreres her. Forsendelsen eller transporten anses for en overførsel, som medfører pligt til at betale erhvervsmoms efter momslovens § 11, stk. 3. Når det påtænkte salg senere finder sted, skal der betales dansk moms af salget. Forsendes eller transporteres varer fra Danmark til et andet EU-land, skal der betales overførelsesmoms efter § 10 (det er dog en 0-sats).

Det foreslås, at der som § 10 a i momsloven indføres regler om konsignationslagre.

Det foreslås fastsat i *stk. 1*, at en afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed her i landet til et andet EU-land i henhold til en konsignationsaftale ikke sidestilles med en levering af varer mod vederlag. Ligeledes sidestilles en afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra et andet EU-land her til landet i henhold til en konsignationsaftale ikke med en levering af varer mod vederlag.

Forslaget indebærer, at en sådan overførsel ikke giver anledning til momsbetaling.

Det foreslås i *stk. 2*, at der foreligger en konsignationsaftale, når visse betingelser er opfyldt.

Den første betingelse foreslås at være, jf. *stk. 2, nr. 1*, at en potentiel sælger (herefter sælger) og en potentiel køber (herefter køber) har indgået en aftale om, at køberen har ret til at overtage ejerskabet til nogle varer på et tidspunkt ude i fremtiden, og varerne i forbindelse med aftalen forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land.

Det foreslås endvidere i *stk. 2, nr. 2*, at sælgeren ikke er etableret i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres. Endvidere vil køber i henhold til *stk. 2, nr. 3*, skulle være momsregistreret i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres og sælgeren skal kende køberens identitet og momsregistreringsnummer på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes.

Af kontrolhensyn foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at sælger skal føre et register over varer omfattet af ordningen, og angive købers identitet og momsregistreringsnummer i den liste, der skal indsendes i henhold til forslaget § 54, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Ordningen er obligatorisk, hvis aftalerne mellem parterne opfylder betingelserne herfor. I praksis bliver ordningen dog frivillig, idet virksomhederne kan indrette deres forretningsgange og aftaler således, at de ikke bliver omfattet af ordningens særlige definition på en konsignationsaftale. F.eks. kan sælger vente med at indgå konsignationsaftalen, indtil varen er blevet forsendt eller transporteret til det andet EU-land.

I *stk. 3* foreslås fastsat, at hvis betingelserne i *stk. 2* for at anvende ordningen er opfyldt, vil momspligten først indtræde på det tidspunkt, hvor køberen overtager retten til som ejer at råde over varen. Sælger angiver et moms frit salg (med 0-sats) i det ene EU-land, og køber betaler erhvervsmoms i det andet EU-land. Det vil dog være en betingelse, at salget (overdragelsen af retten til som ejer at råde over varen) sker senest 12 måneder efter det tidspunkt, hvor varen rent faktisk ankom til det EU-land, hvortil den blev forsendt eller transporteret.

Det foreslås i *stk. 4*, at såfremt varerne ikke er leveret til den afgiftspligtige person, til hvem de er beregnet, inden for 12 måneder, vil varen i stedet blive anset for overført til et andet EU-land efter de almindelige regler den sidste dag inden fristens udløb. Det foreslås i *stk. 5, nr. 1*, at varen dog ikke vil blive anset for overført, hvis retten til at råde over varen som ejer ikke er overdraget, og varen er returneret til det EU-land, hvorfra den blev forsendt eller transporteret inden fristens udløb. Ved returneringen skal sælger registrere returneringen i det særlige register, jf. forslaget til *stk. 5, nr. 2*.

Det foreslås i *stk. 6*, at sælger inden for 12-måneders fristen skal kunne erstatte køberen med en anden køber og stadig anvende ordningen, hvis ændringen registreres i det særlige register, og de øvrige betingelser for at anvende ordningen er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 7*, at såfremt en betingelse for at anvende ordningen ikke længere er opfyldt inden udløbet af fristen, vil varen blive anset for overført på det tidspunkt, hvor betingelsen ikke længere er opfyldt. Hvis varen forsendes til et tredje EU-land, vil varen blive anset for overført til det EU-land, hvortil varen oprindeligt blev forsendt eller transporteret, umiddelbart før påbegyndelsen af den nye transport til det tredje EU-land. Hvis der sker ødelæggelse, tab eller tyveri af varen, vil varen blive anset for overført den dag, hvor varen blev fjernet eller ødelagt. Hvis det er umuligt at konstatere, hvilken dag fjernelsen eller ødelæggelsen skete, vil varen blive anset for overført den dag, hvor ødelæggelsen eller fjernelsen blev konstateret.

En overførsel af varer medfører efter momssystemdirektivet både momspligt i det EU-land, hvorfra varen forsendes eller transporteres (dog med 0-sats), og i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres (momspligtig erhvervelse). Efter momslov medfører en overførsel her fra landet momspligt efter § 10. En overførsel her til landet medfører momspligt efter § 11, stk. 3. De nye regler får derfor betydning for både anvendelsen af § 10 og § 11, stk. 3. De foreslåede bestemmelser om konsignationslagre kræver i forbindelse med overførsel her til landet, at sælgeren har overholdt de bestemmelser om konsignationslagre, som svarer til § 10 a, i det EU-land, hvorfra varen er forsendt eller transporteret.

Til nr. 5

De gældende EU-regler indeholder ikke fælles regler for den momsmæssige behandling af kædehandel. Ved kædehandel forstås, at der sker flere salg, men kun én transport af varen. Med andre ord forsendes eller transporteres varen direkte fra den første sælger i kæden til den sidste køber i kæden.

EU-landene har i deres praksis udviklet forskellige nationale løsninger på spørgsmålet om, hvilket salg transporten af varen skal henføres til. Nogle EU-lande lægger særligt vægt på, hvilket led i kæden, som forsender eller transporterer varen eller lader tredjemand forsende eller transportere varen på sine vegne. Andre EU-lande, herunder Danmark, har særligt lagt vægt på, om køber har oplyst et udenlandsk momsregistreringsnummer til sælger i forbindelse med købet.

Denne uens praksis kan få praktisk betydning for erhvervslivet. Leveringsstedet (det momsmæssige beskatningssted) for det salg, som transporten kan henføres til, er i det EU-land, hvorfra varen forsendes eller transporteres. Der skal dog betales moms til 0-sats. Køber skal betale erhvervsmoms i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres. Evt. foregående salg medfører pligt til at betale moms på normal vis i det EU-land, hvorfra varen forsendes eller transporteres. Evt. efterfølgende salg medfører pligt til at betale moms på normal vis i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres. Forskellene i praksis i EU-landene kan medføre administrative byrder for erhvervslivet, ligesom forskellene kan betyde dobbeltmoms eller manglende opkrævning af moms.

Det foreslås, at der som § 14 a i momsloven indføres nye regler, der præciserer leveringsstedet i forbindelse med kædehandel mellem virksomheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at når samme varer leveres successivt, og disse varer forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land direkte fra den første leverandør til den sidste kunde i kæden, henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen til mellemhandleren.

I *stk. 2* foreslås det, at reglen i *stk. 1*, kun gælder, hvis mellemhandleren har meddelt leverandøren det momsregistreringsnummer, som vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvorfra varerne forsendes eller transporteres.

Forslaget betyder, at mellemhandleren vil få mulighed for at beslutte, at forsendelsen eller transporten i stedet skal henføres til mellemhandlerens eget salg til sin kunde. Det vil dog kræve, at mellemhandleren er momsregistreret i det land, hvorfra varen forsendes eller transporteres, og at mellemhandleren har meddelt dette momsregistreringsnummer til sælger.

I *stk. 3* foreslås fastsat, at ved mellemhandleren forstås den sælger i kæden, som enten selv forsender eller transporterer varerne eller på sine vegne lader en tredjemand forsende eller transportere varerne.

Der indføres ikke nye regler for den situation, hvor det er den første sælger i kæden, der foretager forsendelsen eller transporten eller lader tredjemand foretage forsendelsen eller transporten for sin regning. Forsendelsen eller transporten kan nemlig kun henføres til det første salg. Tilsvarende indføres der ikke nye regler for den situation, hvor det er den sidste køber i kæden, der foretager forsendelsen eller transporten eller lader tredjemand foretage forsendelsen eller transporten for sin regning. Forsendelsen eller transporten kan nemlig kun henføres til det sidste salg.

Til nr. 6

Efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 1, er det en betingelse for at anvende 0-sats (momsfritagelse med fradragsret) i forbindelse med samhandel med varer mellem virksomheder i EU, at den købende virksomhed er momsregistreret i et andet EU-land. I henhold til § 54, stk. 1, har sælger har pligt til at indberette salget til skattemyndighederne, herunder indberette købers momsregistreringsnummer til skattemyndighederne.

Det foreslås i overensstemmelse med de nye EU-regler i Rådets direktiv 2018/1910/EU, at der i momslovens § 34, *stk. 1, nr. 1*, indsættes som 2. *pkt.*, at det er en betingelse for fritagelse, at den registrerede erhverver har angivet sit momsregistreringsnummer til leverandøren. Det bemærkes, at det fortsat vil være en betingelse for fritagelse, at salget ikke er omfattet af den særlige ordning for brugte varer m.v. i momslovens kapitel 17.

Til nr. 7

Det foreslås, at det som et nyt § 34, stk. 2, i momsloven bliver en betingelse for at anvende 0-sats (momsfritagelse med fradragsret) i forbindelse med samhandel med varer

mellem virksomheder i EU, at sælger har opfyldt pligten til at indberette salget til Skatteforvaltningen. Det foreslåede skal sikre, at skattemyndighederne får indberetning om alle salg mellem virksomheder, hvor varen forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land.

Sælgers indberetning af momsfristaget salg i forbindelse med samhandel med varer mellem virksomheder i EU har til formål at imødegå muligheden for momssvig. Det foreslåede vil ikke ændre på selve indberetningsforpligtelsen, men har til formål at give sælger et større incitament til at indberette og indberette korrekt.

Det vil dog blive muligt for sælger at få momsfristagelse i visse tilfælde, hvor købers momsregistreringsnummer ikke er indberettet eller ikke er indberettet korrekt. Det kræver dog, at sælger har handlet i god tro, og sælger skal kunne begrunde sin manglende eller fejlbehæftede indberetning. Skatteforvaltningen vil i den forbindelse kunne forlange, at sælger foretager den manglende indberetning eller berigtiger en fejlbehæftet indberetning.

Til nr. 8

Efter momslovens § 34, stk. 8, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for godkendelse af virksomheder efter *stk. 7*, som er virksomheder, der ønsker af foretage attestation om udførsel af varer omfattet af § 34, stk. 1, nr. 5.

Det foreslås, at henvisningen i momslovens § 34, stk. 8, der bliver *stk. 9*, ændres, så henvisningen til momslovens § 34, stk. 7, ændres til en henvisning til § 34, stk. 8.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 7.

Til nr. 9

Der findes ikke i gældende ret særlige regler for den momsmæssige behandling i relation til konsignationslagre, og derfor heller ikke krav til indsendelse af lister i forbindelse hermed.

Det foreslås som nyt § 54, *stk. 2*, i momsloven, at registrerede virksomheder, der til andre EU-lande forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i momslovens § 10 a, skal indsende lister over sådanne forsendelser og transporter til Skatteforvaltningen. Det foreslås desuden, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Momslovens § 10 a foreslås indsat ved lovforslagets § 4, nr. 4. Det vil i momslovens § 10 a, stk. 2, nr. 4, blive en betingelse for at anvende de nye regler om konsignationslagre, at indberetningspligten i § 54, stk. 2, og bestemmelser fastsat i henhold til § 54, stk. 2, er opfyldt.

Det er hensigten, at skatteministeren i overensstemmelse med ny artikel 262, stk. 2, i momssystemdirektivet, som indsat ved direktiv 2018/1910/EU, vil bestemme, at de registrerede virksomheder skal indsende oplysninger om momsregistreringsnummeret på de potentielle købere, når der forsendes eller transporteres varer i medfør af en konsignationsaftale efter reglerne i § 10 a. Enhver ændring i de afgivne oplysninger skal ligeledes indberettes.

Momssystemdirektivets artikel 262, stk. 1, om indberetning af samhandel med varer mellem virksomheder i EU og indberetning af salg af såkaldte hovedregelydelser, er implementeret i momsbekendtgørelsens § 97. Den nye indberetningsforpligtelse vil også blive medtaget i momsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 808 af 16. juni 2015) således, at bekendtgørelsen fortsat indeholder en samlet beskrivelse af indberetningsforpligtelser ved samhandel i EU.

Til nr. 10

Der findes ikke i gældende ret særlige regler for den momsmæssige behandling i relation til konsignationslagre, og derfor heller ikke krav til registreringer i forbindelse hermed.

Det foreslås at indsætte ny § 55 a, hvorefter enhver afgiftspligtig person, der forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i momslovens § 10 a, skal føre et register, som gør det muligt for Skatteforvaltningen at kontrollere den korrekte anvendelse af § 10 a. Det foreslås samtidig, at enhver afgiftspligtig person, til hvem der leveres varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register over disse varer.

Momslovens § 10 a foreslås indsat ved lovforslagets § 4, nr. 4. Det vil i momslovens § 10 a, stk. 2, nr. 4, blive en betingelse for at anvende de nye regler om konsignationslagre, at pligten til at registrere overførslen i registret, der skal føres efter § 55 a, er opfyldt.

De nærmere regnskabsregler i forbindelse med registret er fastsat i Rådets gennemførelsesforordning nr. 2018/1912/EU om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011, hvad angår visse fritagelser for transaktioner inden for Fællesskabet. Disse regler er direkte anvendelige i Danmark og er derfor ikke foreslået implementeret i dette lovforslag.

Til § 5

Til nr. 1

Det følger af registreringsafgiftslovens § 3, stk. 4, at registreringsafgiften nedsættes med 60 kr. for brugte biler og motorcykler, der registreres for første gang i Danmark, jf. § 10, stk. 3. Bestemmelsen blev indført med lov nr. 1391 af 20. december 2004, idet det blev forventet, at liberaliseringen af synsmarkedet pr. 1. januar 2005 ville medføre en merudgift for borgerne i forbindelse med det udvidede registreringssyn, der foretages af hensyn til fastsættelsen af registreringsafgiften for importerede brugte køretøjer.

Det foreslås, at registreringsafgiftslovens § 3, stk. 4, ophæves. Den foreslåede ophævelse vil medføre, at registreringsafgiften af brugte biler og motorcykler, som registreres for første gang i Danmark, ikke længere vil blive nedsat med 60 kr.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.6.2.

Til nr. 2

Det følger af registreringsafgiftslovens § 7 b, stk. 7, at den beregnede godtgørelse ved eksport af brugte køretøjer forhøjes med 400 kr. pr. køretøj (2018-niveau), hvis der efter § 7 c, stk. 1, skal afleveres en synsrapport om køretøjets stand. Denne ordning blev indført ved lov nr. 1338 af 19. december 2008 med henblik på at kompensere eksportører for udgiften til syn af køretøjer til eksport. Der blev samtidig indført obligatorisk syn af køretøjer ældre end 10 år. Skatteforvaltningen kan herudover bestemme, at der for en betydelig andel af de resterende, yngre køretøjer også skal afleveres en sådan synsrapport.

Det foreslås, at registreringsafgiftslovens § 7 b, stk. 7, ophæves. Den foreslåede ophævelse vil medføre, at eksportører af køretøjer ikke fremover vil skulle godtgøres med 400 kr. pr. køretøj, som skal synes, før eksportgodtgørelse kan udbetales.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.7.2

Til nr. 3

Det følger af registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 2, at eksportgodtgørelse udbetales til køretøjets ejer senest tre uger efter, at køretøjets afgiftspligtige værdi er fastsat, og den påkrævede dokumentation for udbetaling af godtgørelsen er afleveret til Skatteforvaltningen. Udbetalingsfristen afbrydes, hvis Skatteforvaltningen ikke kan godkende den indsendte dokumentation, eller hvis eksportørens forhold gør, at Skatteforvaltningen ikke kan foretage kontrol af køretøjets værdi på det tidspunkt, hvor køretøjet udføres fra Danmark.

Skatteforvaltningen har således kun kort tid til rådighed til at foretage kontrol af både den modtagne dokumentation og til at gennemføre de administrative procedurer i forhold til selve udbetalingen. Tidsfristen kan i visse tilfælde resultere i, at Skatteforvaltningen ikke har mulighed for at foretage en tilstrækkelig forudgående kontrol af eksportdokumentation. Hvis Skatteforvaltningen ved kontrollen ikke kan godkende dokumentationen, vil der blive indhentet yderligere dokumentation hos eksportøren, og i denne situation afbrydes udbetalingsfristen. En ny udbetalingsfrist på tre uger regnes i sådanne tilfælde fra det tidspunkt, hvor Skatteforvaltningen har tilstrækkelig grundlag for at vurdere sagen.

Det foreslås, at fristen for udbetaling af eksportgodtgørelse i registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 2, 3. pkt., ændres fra tre uger til ni uger. Formålet med det foreslåede er, at Skatteforvaltningen skal have bedre muligheder for at kontrollere, om den foreliggende dokumentation, herunder dokumentation for udførsel af køretøjet, er tilstrækkelig, med henblik på at udbetale eksportgodtgørelse på et sikkert grundlag. Forlængelse af udbetalingsfristen vil betyde, at eksportører i visse tilfælde vil kunne få udbetalt eksportgodtgørelsen på et senere tidspunkt end efter gældende regler. Det forventes, at Skatteforvaltningen i mange tilfælde vil kunne ekspedere sagerne hurtigere end ni uger, hvorfor den foreslåede fristforlængelse hovedsageligt har til formål

at sikre en hensigtsmæssig behandling af de sager, som kræver nærmere undersøgelse.

Det foreslåede har til formål at sikre, at Skatteforvaltningen vil få bedre mulighed for at gennemføre en grundigere forudgående kontrol af eksportdokumentation. Dermed vil risikoen for, at der fejlagtigt udbetales godtgørelse på grundlag af utilstrækkelig eller ukorrekt dokumentation blive reduceret, hvilket samtidig kan bidrage til at modvirke misbrug af ordningen. Forlængelse af udbetalingsfristen er en forudsætning for at kunne foretage forudgående kontrol af en større andel af selvanmelderes køretøjer til eksport før udbetaling af godtgørelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.7.2.

Til nr. 4

Det følger af registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 2, at Skatteforvaltningen har mulighed for at suspendere fristen for udbetaling af eksportgodtgørelse på tre uger, hvis der er behov for at undersøge, om eksportøren har restancer til det offentlige, som kan modregnes i godtgørelsen før udbetaling. Suspensionen skal være så kort som mulig og må ikke overstige tre måneder fra det tidspunkt, hvor der er anmodet om eksportgodtgørelse. Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 650 af 8. juni 2016 med det formål at give Skatteforvaltningen en rimelig frist til at foretage nærmere undersøgelser af restanceforhold, som ikke kunne nås inden for udbetalingsfristen på tre uger.

Bestemmelsen finder anvendelse i de situationer, hvor dokumentation vedrørende eksport er godkendt, og eksportøren derfor som udgangspunkt er berettiget til at få udbetalt eksportgodtgørelse. Ved at suspendere udbetalingsfristen har Skatteforvaltningen mulighed for at foretage en undersøgelse af aktuelle restanceforhold med henblik på eventuel modregning heraf i eksportgodtgørelsen.

Det foreslås, at den maksimale suspensionsperiode i registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 2, 6. pkt., forlænges fra tre til seks måneder. En sådan ændring vil give Skatteforvaltningen bedre muligheder for at foretage undersøgelser af restanceforhold for den, der har anmeldt et køretøj til eksport. I situationer, hvor fristen suspenderes, vil eksportøren i visse tilfælde kunne få udbetalt eksportgodtgørelsen på et senere tidspunkt end efter gældende regler.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 5, nr. 2, hvor det foreslås, at fristen for udbetaling af eksportgodtgørelse forlænges fra tre til ni uger. Hvis den fulde foreslåede udbetalingsfrist på ni uger fra modtagelse af dokumentation anvendes til kontrol heraf, vil der typisk være

gået mindst to måneder fra der blev anmodet om eksportgodtgørelse – og ofte længere tid. Da den nuværende suspensionsfrist på tre måneder regnes fra tidspunktet for anmodning om eksportgodtgørelse, vil derfor kun være ganske kort tid til rådighed til at foretage undersøgelse af restanceforhold.

Den foreslåede forlængelse af den maksimale periode, hvor der kan ske suspension af udbetalingsfristen, fra tre måneder til seks måneder vurderes at være proportional i forhold til behovet for at sikre Skatteforvaltningens muligheder for at nå at foretage de nødvendige undersøgelser af restanceforhold. Når udbetalingsfristen suspenderes, skal ansøgeren have meddelelse herom, herunder om, hvornår der forventes at blive truffet afgørelse i sagen, og eventuel udbetaling kan ske.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.7.2.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2019, jf. dog stk. 2. Dette er i overensstemmelse med regeringens målsætning om, at erhvervsrettet lovgivning træder i kraft to gange årligt, henholdsvis den 1. januar eller den 1. juli.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 4 træder i kraft den 1. januar 2020, som er den seneste dato for gennemførelse af direktiv 2018/1910/EU i national ret.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 1-3 har virkning for varer, der fra og med den 1. juli 2019 er indkøbt eller modtaget vederlagsfrit af organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 5, nr. 1, ikke finder anvendelse for køretøjer, der er anmeldt til registrering forud for tidspunktet for lovens ikrafttrædelse. Det foreslås samtidig, at lovens § 5, nr. 2-4, ikke finder anvendelse for anmodninger om eksportgodtgørelse, der er indgivet forud for tidspunktet for lovens ikrafttrædelse. Anmodninger, der er indgivet inden lovens ikrafttrædelse, vil skulle behandles efter de gældende regler, uanset hvornår eksportgodtgørelsen udbetales. For virksomheder, der er registreret som selvanmeldere, anses en anmeldelse til registrering og en anmodning om godtgørelse for modtaget på det tidspunkt, køretøjet anføres på virksomhedens såkaldte månedsgangivelse.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende lov**Lovforslaget***§ 1**

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 3. juli 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1686 af 26. december 2017 og § 5 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 17 indsættes i *kapitel 1*:

»Afgiftsgodtgørelse til visse organisationer m.v.

§ 18. Organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort chokolade- og sukkervareafgift, som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til det humanitære formål, og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne.

Stk. 2. Godtgørelsen for varer omhandlet i stk. 1 opgøres efter reglerne i § 2.

Stk. 3. Godtgørelsesperioden er kalenderåret, og ansøgningen om godtgørelse skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

Stk. 4. Ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen m.v. har et cvr-nummer. Godtgørelsen udbetales på ansøgerens NemKonto.

Stk. 5. Organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og told- og skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Der skal indsendes regnskabsoplysninger sammen med ansøgningen om godtgørelse.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen. Organisationerne m.v. skal efter anmodning udlevere eller indsende regnskabsmateriale, som ikke er medsendt ansøg-

ningen, til told- og skatteforvaltningen. Kontrolbestemmelserne i §§ 23 og 24 finder anvendelse ved denne kontrol.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af regnskabet nævnt i stk. 5, 1. pkt., og de oplysninger, der i henhold til stk. 5, 3. pkt., skal indsendes sammen med ansøgningen.«

§ 2

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, som ændret ved § 5 i lov nr. 1431 af 5. december 2018 og § 8 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foreta- ges følgende ændring:

1. Efter § 11 indsættes i *afsnit VII*:

»§ 11 a. Organisationer m.v., der er godkendt ef- ter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort afgift af kaffe og kaffeekstrakter m.v., som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til det humanitære formål, og or- ganisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne.

Stk. 2. Godtgørelsen for varer omhandlet i stk. 1 opgøres efter reglerne i § 11.

Stk. 3. Godtgørelsesperioden er kalenderåret, og ansøgningen om godtgørelse skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

Stk. 4. Ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørel- se, at organisationen m.v. har et cvr-nummer. Godtgørelsen udbetales på ansøgerens NemKonto.

Stk. 5. Organisationerne m.v. skal føre et regn- skab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og told- og skatteforvaltningens kon- trol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år ef- ter regnskabsårets afslutning. Der skal indsendes regnskabsoplysninger sammen med ansøgningen om godtgørelse.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen. Organisationerne

m.v. skal efter anmodning udlevere eller indsende regnskabsmateriale, som ikke er medsendt ansøgningen, til told- og skatteforvaltningen. Kontrolbestemmelserne i § 17 finder anvendelse ved denne kontrol.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af regnskabet nævnt i stk. 5, 1. pkt., og de oplysninger, der i henhold til stk. 5, 3. pkt., skal indsendes sammen med ansøgningen.«

§ 3

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 127 af 22. februar 2018, som ændret ved § 6 i lov nr. 1431 af 5. december 2018 og § 9 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort afgift af konsum-is, som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til det humanitære formål, og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne.

Stk. 2. Godtgørelsen for varer omhandlet i stk. 1 opgøres efter reglerne i § 1.

Stk. 3. Godtgørelsesperioden er kalenderåret, og ansøgningen skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

Stk. 4. Ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen m.v. har et cvr-nummer. Godtgørelsen udbetales på ansøgerens NemKonto.

Stk. 5. Organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og told- og skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Der skal indsendes regnskabsoplysninger sammen med ansøgningen om godtgørelse.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen. Organisationerne

m.v. skal efter anmodning udlevere eller indsende regnskabsmateriale, som ikke er medsendt ansøgningen, til told- og skatteforvaltningen. Kontrolbestemmelserne i § 7 finder anvendelse ved denne kontrol.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af regnskabet nævnt i stk. 5, 1. pkt., og de oplysninger, der i henhold til stk. 5, 3. pkt., skal indsendes sammen med ansøgningen.«

§ 4

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1726 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

Fodnote 1. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med

1. I *fodnote 1* til lovens titel ændres »L 177, side 9, og« til: »L 177, side 9,« og efter »L 348, side 7« indsættes: », Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-tidende 2018, nr. L 162, side 1, og Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3«.

transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv (EU) 2016/1065 af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, L 177, side 9, og dele af Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtigelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, L 348, side 7.

§ 10. Med levering af varer mod vederlag side-
stilles en afgiftspligtig persons overførsel til et an-
det EU-land af en vare til brug for dennes virk-
somhed i det andet EU-land i overensstemmelse
med EU's regler herom.

2. I § 10, stk. 1, ændres »i overensstemmelse med
EU's regler herom« til: », jf. dog stk. 2 og 3, og §
10 a«.

3. I § 10 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. En forsendelse eller transport af en vare
til brug for en af følgende transaktioner anses ikke
for at være en overførsel til et andet EU-land:

1) Levering af en vare foretaget af en afgiftsplig-
tig person i et andet EU-land, hvor forsendelsen
eller transporten afsluttes som fjernsalg, jf. § 14,
stk. 1, nr. 2, 3. pkt.

2) Levering af en vare, der skal installeres eller
monteres af leverandøren eller for dennes regning,
foretaget af leverandøren af varen i det andet EU-
land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes,
jf. § 14, stk. 1, nr. 2 og 3.

3) Levering af en vare foretaget af en afgiftsplig-
tig person om bord på skibe, fly eller tog under en
personbefordring, når leveringsstedet fastlægges
efter § 14, stk. 1, nr. 4, eller tilsvarende bestem-
melser i andre EU-lande.

4) Levering af gas gennem et naturgassystem
beliggende på EU's område eller ethvert net, der
er forbundet med et sådant system, og levering af
elektricitet eller levering af varme eller kulde gen-
nem varme- eller kuldenet, når leveringsstedet
fastlægges efter § 14, stk. 1, nr. 5 og 6, eller tilsva-
rende bestemmelser i andre EU-lande.

5) Levering af en vare, som er fritaget for afgift
efter § 34, stk. 1, nr. 1-3, 5, 7-10, 12, 14 eller 15.

6) Levering af varer i tilfælde, hvor aftager er
berettiget til godtgørelse efter § 45, stk. 12.

7) Levering af en ydelse, der præsteres for en af-
giftspligtig person og består i værdiansættelse af
eller arbejde på en vare, som rent faktisk udføres i
det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af
varen afsluttes, forudsat at varen efter værdiansæt-
telsen eller forarbejdningen returneres til denne af-
giftspligtige person i det EU-land, hvorfra varen
oprindeligt blev afsendt eller transporteret.

8) Midlertidig anvendelse af en vare i det EU-
land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes,
med henblik på levering af ydelser, der præsteres
af en afgiftspligtig person, som er etableret i det

EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af varen påbegyndes.

9) Midlertidig anvendelse af en vare i en periode på højst 24 måneder i et andet EU-land, hvis indførslen af samme vare fra et tredjeland med henblik på midlertidig anvendelse ville være omfattet af ordningen vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel.

Stk. 3. Når en af de betingelser, som skal være opfyldt, for at bestemmelserne i stk. 2 kan finde anvendelse, ikke længere er opfyldt, anses varen for at være overført til et andet EU-land. Overførslen finder i så fald sted på det tidspunkt, hvor denne betingelse ophører med at være opfyldt.«

4. Efter § 10 indsættes før overskriften før § 11:

»§ 10 a. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed her i landet til et andet EU-land i henhold til en konsignationsaftale sidestilles uanset § 10 ikke med levering af varer mod vederlag. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra et andet EU-land her til landet i henhold til en konsignationsaftale sidestilles uanset § 11, stk. 3, ikke med erhvervelse mod vederlag.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1 anses en konsignationsaftale for at foreligge, når følgende betingelser er opfyldt:

1) Varerne forsendes eller transporteres af en afgiftspligtig person eller af en tredjemand for dennes regning til et andet EU-land med henblik på levering på et senere tidspunkt og efter deres ankomst til en anden afgiftspligtig person, som har ret til at overtage ejerskabet til disse varer i henhold til en gældende aftale mellem de to afgiftspligtige personer.

2) Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, har ikke etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed og har heller ikke et fast forretningssted i det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres.

3) Den afgiftspligtige person, til hvem varerne er beregnet til levering, er momsregistreret i det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres, og både dennes identitet og det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af dette EU-land, er kendt af den afgiftspligtige per-

son, som forsender eller transporterer varerne, på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes.

4) Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, skal registrere overførslen af varerne i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande. Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, angiver identiteten af den afgiftspligtige person, der erhverver varerne, og det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres, i den liste, som skal indsendes efter § 54, stk. 2, og bestemmelser fastsat i henhold til § 54, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 3. Når betingelserne i stk. 2 er opfyldt, finder følgende regler anvendelse på tidspunktet for overdragelsen af varerne til den afgiftspligtige person, til hvem varerne var beregnet til levering, forudsat at overdragelsen finder sted inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4:

1) Er varen forsendt eller transporteret her fra landet, anses der at være foretaget en levering af varer i overensstemmelse med § 34, stk. 1, nr. 1, af den afgiftspligtige person, der forsendte eller transporterede varerne eller på sine vegne lod en tredjemand forsende eller transportere varerne.

2) Er varen forsendt eller transporteret her til landet, anses der at være foretaget en erhvervelse af varer efter § 11, stk. 2, af den afgiftspligtige person, til hvem varerne leveres.

Stk. 4. Er varerne ikke leveret til den afgiftspligtige person, til hvem de er beregnet, jf. stk. 2, nr. 3, og stk. 6, inden for 12 måneder efter varernes ankomst i det EU-land, hvortil de blev forsendt eller transporteret, og ingen af omstændighederne i stk. 7 har fundet sted, anses overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, for at finde sted dagen efter udløbet af perioden på 12 måneder.

Stk. 5. Overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, anses ikke at finde sted, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1) Retten til at råde over varerne er ikke overdraget, og de pågældende varer returneres til det EU-land, hvorfra de er forsendt eller transporteret, inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, og

2) den afgiftspligtige person, som har forsendt eller transporteret varerne, registrerer, at de er returneret, i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 6. Erstattes den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 3, inden for den frist, som er omhandlet i stk. 4, med en anden afgiftspligtig person, anses overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, ikke for at finde sted på tidspunktet for erstatningen, forudsat at:

1) Alle andre gældende betingelser i stk. 2 er opfyldt, og

2) den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 2, registrerer erstatningen i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 7. Ophører en af de betingelser, der er fastsat i stk. 2 og 6, med at være opfyldt inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, anses overførsel af varer i henhold til § 10 eller § 11, stk. 3, at finde sted på det tidspunkt, hvor den relevante betingelse ikke længere er opfyldt. Er varerne leveret til en anden person end den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 3, eller i stk. 6, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt umiddelbart inden en sådan levering. Forsendes eller transporteres varerne til et andet land end det EU-land, hvorfra de oprindeligt blev flyttet, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt, umiddelbart inden en sådan forsendelse eller transport begynder. I tilfælde af ødelæggelse, tab eller tyveri af varerne anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt den dag, hvor varerne faktisk blev fjernet eller ødelagt, eller, hvis det er umuligt at fastslå en sådan dag, den dag, hvor det blev konstateret, at varerne var ødelagt eller manglede.«

5. Efter § 14 indsættes før overskriften før § 15:

»§ 14 a. Når samme varer leveres successivt, og disse varer forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land direkte fra den første leverandør til den sidste kunde i kæden, henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen til melleghandleren.

§ 34. Følgende leverancer af varer og ydelser er fritaget for afgift:

1) Levering af varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når erhververen er registreret i et andet EU-land efter regler svarende til §§ 47, 49-50 a, 51 eller 51 a. Fritagelsen omfatter dog ikke levering af varer, der afgiftsberigtiges efter reglerne i kapitel 17.

2-21) - - -

Stk. 2-7. - - -

Stk. 8. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for godkendelse af virksomheder efter stk. 7.

§ 54. Registrerede virksomheder, der til andre EU-lande leverer varer og ydelser, hvor aftageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, skal indsende lister over sådanne leverancer m.v. til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. Uanset stk. 1 henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen af varen foretaget af mellemhandleren, hvis mellemhandleren har meddelt leverandøren det momsregistreringsnummer, som vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvorfra varerne forsendes eller transporteres.

Stk. 3. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 forstås ved "mellemhandler" enhver leverandør i kæden, bortset fra den første leverandør, som enten selv forsender eller transporterer varerne eller på sine vegne lader en tredjemand forsende eller transportere varerne.«

6. I § 34, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Det er en betingelse for fritagelse, at den registrerede erhverver har angivet sit momsregistreringsnummer til leverandøren.«

7. I § 34 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Fritagelsen i stk. 1, nr. 1, finder ikke anvendelse, hvis leverandøren ikke har overholdt den forpligtelse, der er fastsat i § 54, stk. 1, og bestemmelser fastsat i henhold til § 54, stk. 1, til at indsende lister, eller hvis den indsendte liste ikke indeholder de korrekte oplysninger om leveringen, medmindre leverandøren behørigt kan begrunde undladelsen over for told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

8. I § 34, *stk. 8*, der bliver stk. 9, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

9. I § 54 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Registrerede virksomheder, der til andre EU-lande forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal indsende lister over sådanne forsendelser og transporter til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

Stk. 2. - - -

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

10. Efter § 55 indsættes i *kapitel 13*:

»§ 55 a. Enhver afgiftspligtig person, der forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register, som gør det muligt for told- og skatteforvaltningen at kontrollere den korrekte anvendelse af § 10 a. Enhver afgiftspligtig person, til hvem der leveres varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register over disse varer.«

§ 5

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 177 af 25. februar 2019, foretages følgende ændringer:

§ 3. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. For brugte biler og motorcykler, der registreres 1. gang her i landet, jf. § 10, stk. 3, nedsættes afgiften med 60 kr.

1. § 3, *stk. 4*, ophæves.

§ 7 b. - - -

Stk. 2-6. - - -

Stk. 7. Skal der indhentes synsrapport efter § 7 c, stk. 1, hæves godtgørelsesbeløbet med 300 kr. (2010-niveau). Beløbet reguleres fra 2015 efter personskatteovens § 20.

2. § 7 b, *stk. 7*, ophæves.

§ 7 c. - - -

Stk. 2. Afgiften udbetales til køretøjets ejer. Er ejeren omfattet af lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., udbetales afgiften efter den lov. Afgiften udbetales senest 3 uger efter modtagelsen af dokumentation i henhold til stk. 1. Såfremt told- og skatteforvaltningen ikke kan godkende dokumentationen eller på grund af modtagerens forhold ikke kan foretage den nødvendige kontrol af køretøjets værdi på udførselstidspunktet, afbrydes fristen, indtil den nødvendige dokumentation foreligger eller kontrollen kan foretages. Udbetalingsfristen i 3. pkt. suspenderes med henblik på modreg-

3. I § 7 c, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »3 uger« til: »9 uger«.

ning i godtgørelse af afgiften efter § 7 b i tilfælde, hvor der er behov for nærmere undersøgelser af konstaterede restanceforhold til det offentlige. Suspensionen efter 5. pkt. skal være så kort som muligt og må ikke overstige 3 måneder fra modtagelsen af anmodningen om godtgørelse efter stk. 1.

Stk. 3-5. - - -